

LUONNOS 17.6.2026

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vuoden 2027 tuloveroasteikosta ja tuloverolain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi verolaeiksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

[Tämän hallituksen esitysluonnoksen ehdotukset ansiotuloveroperusteisiin sekä laaditut vaikutusarviot perustuvat valtiovarainministeriön kevään 2026 ennusteeseen. Ne tulevat vielä päivittymään syksyllä 2026 tuoreimpien ennusteiden mukaiseksi ennen hallituksen esityksen antamista eduskunnalle.]

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi vuoden 2027 ansiotuloveroperusteista. Ansiotuloveroperusteisiin tehtäisiin indeksitarkistus kaikilla tulotasoilla 3,2 prosenttiyksikön mukaan korottamalla tuloveroasteikon kaikkia tulo rajoja sekä muuttamalla työtulovähennystä ja perusvähennystä. Lisäksi pieni- ja keskituloisten työn verotusta kevennettäisiin yhteensä noin 230 miljoonalla eurolla muuttamalla työtulovähennystä.

Työsuhdeoptioiden verotusta ehdotetaan muutettavaksi listaamattomien osakeyhtiöiden osakkeiden osalta siten, että työsuhdeoption perusteella määräytyvä vero tulisi tiettyjen edellytysten täytyessä maksettavaksi vasta silloin, kun optiolla merkityt osakkeet luovutetaan. Henkilöstö-anteja koskevaa säännöstä ehdotetaan muutettavaksi poistamalla rajoitus, jonka mukaan säännös koskee vain tilanteita, joissa merkitään oman työnantajayhtiön osakkeita.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia siten, että yrittävävähennystä korotettaisiin puolella prosenttiyksiköllä 5,5 prosenttiin. Lisäksi yhteisetuuden tuloveroprosenttia alennettaisiin puolella prosenttiyksiköllä 26 prosenttiin.

Lastensuojelulain mukaiset taloudelliset tuet ja edut säädettäisiin verovapaiksi sosiaalietuuksiksi. Lisäksi verovapaita sosiaalietuuksia koskevaa tuloverolain säännöstä ehdotetaan täsmennettäväksi vanhentuneiden lakiviittausten osalta.

Juomapakkausten panteista saatu tulo ehdotetaan säädettäväksi verovapaaksi tuloksi.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia, tuloverolakia ja maatilatalouden tuloverolakia siten, että korkojen vähennyskelpoisuutta rajoittavaa sääntelyä sovellettaisiin yhteisöiden, avointen yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden lisäksi yhteisetuuksiin.

Verotusmenettelystä annettua lakia ja tulotietojärjestelmästä annettua lakia täsmennettäisiin siltä osin kuin kyse on rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamisesta tulorekisteriin sen jälkeen, kun Valtiokonttorin rikosvahinkokorvausten takaisinperintätehtävät siirtyivät Oikeusrekisterikeskukselle.

Esitys liittyy esitykseen valtion vuoden 2027 talousarvioksi ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2027. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisetuuden ennakkoperinnässä lakia sovellettaisiin sen voimaantulosta lähtien. Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän tulorekisteri-

ilmoittamista koskevia lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2026 ilmoitettaviin tietoihin.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	5
1 Asian tausta ja valmistelu	5
1.1 Tausta	5
1.2 Valmistelu	6
2 Nykytila ja sen arviointi.....	7
2.1 Ansiotulojen veroperusteet.....	7
2.1.1 Ansiotulojen tuloveroasteikko	7
2.1.2 Perusvähennys.....	7
2.1.3 Työtulovähennys	7
2.2 Työsuhdeoptioiden verotus	8
2.3 Yrittäjävähennys ja yhteisetuoksien verokanta.....	11
2.4 Verovapaat sosiaalietuudet.....	11
2.5 Juomapakkausten panteista saadun tulon verotus	12
2.6 Korkomenojen vähennysoikeuden rajoittaminen.....	12
2.7 Rikovahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin	13
3 Tavoitteet	15
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	16
4.1 Keskeiset ehdotukset.....	16
4.1.1 Ansiotulojen verotus	16
4.1.2 Työsuhdeoptioiden verotus	16
4.1.3 Henkilöstöantien verotus.....	17
4.1.4 Yrittäjävähennys ja yhteisetuoksien verokanta	17
4.1.5 Verovapaat sosiaaliturvaetuudet	17
4.1.6 Juomapakkausten panteista saadun tulon verotus	18
4.1.7 Korkovähennysoikeuden rajoittaminen.....	18
4.1.8 Rikovahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin	18
4.2 Pääasialliset vaikutukset.....	18
4.2.1 Yleistä	18
4.2.2 Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistus	19
4.2.3 Hallitusohjelman mukainen työtulovähennyksen korottaminen pieni- ja keskituloisille sekä kevään 2025 kehysriihessä päätetty työn verotuksen keventäminen vuodelle 2027	19
4.2.4 Ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset veroasteisiin.....	21
4.2.5 Työsuhdeoptioiden verotus	23
4.2.6 Työsuhdeoptioiden verotukseen ehdotettavien muutosten vaikutukset viranomaisten toimintaan	25
4.2.7 Henkilöstöannit	25
4.2.8 Yrittäjävähennys ja yhteisetuoksien verokanta	25
4.2.9 Esityksessä ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset verovelvollisille	26
4.2.10 Vaikutukset kuntien talouteen.....	28
4.2.11 Tulonjakovaikutukset.....	28
4.2.12 Työllisyysvaikutukset	29
4.2.13 Sukupuolivaikutukset.....	30

4.2.14	Lastensuojelulain nojalla maksettavien taloudellisten tukien verokohtelu	30
4.2.15	Juomapakkausten panteista saadun tulon verovapaus	31
4.2.16	Korkovähennysoikeuden rajoittaminen	31
4.2.16.1	Vaikutukset julkiseen talouteen	31
4.2.16.2	Vaikutukset verovelvollisiin	32
4.2.16.3	Vaikutukset viranomaisen toimintaan	32
4.2.17	Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin	32
4.2.17.1	Vaikutukset tulorekisterin tulonsaajille ja sidosryhmille	32
4.2.17.2	Vaikutukset Tulorekisteriyksikön toimintaan	32
4.2.17.3	Vaikutukset Oikeusrekisterikeskuksen toimintaan	32
5	Muut toteuttamisvaihtoehdot	32
5.1	Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset	32
5.1.1	Työsuhdeoptioiden verotusajankohdan siirtäminen osakkeiden myyntivuoden verotukseen	32
5.1.1.1	Verotusajankohdan siirto osakkeiden myyntivuoden verotukseen siten, että etua verotettaisiin edelleen ansiotulona ja pääomatulona	33
5.2	Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot	34
5.2.1	Työsuhdeoptioiden verotus	34
6	Lausuntopalaute	39
7	Säännöskohtaiset perustelut	39
7.1	Laki vuoden 2027 tuloveroasteikosta	39
7.2	Tuloverolaki	39
7.3	Ennakkoperintälaki	42
7.4	Laki elinkeinotulon verottamisesta	42
7.5	Maatilatalouden tuloverolaki	42
7.6	Laki verotusmenettelystä	43
7.7	Laki tulotietojärjestelmästä	43
8	Voimaantulo	44
9	Suhde muihin esityksiin	45
9.1	Suhde talousarvioesitykseen	45
LAKIEHDOTUKSET		46
1.	Laki vuoden 2027 tuloveroasteikosta	46
2.	Laki tuloverolain muuttamisesta	47
3.	Laki ennakkoperintälain 9 §:n muuttamisesta	51
4.	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a §:n muuttamisesta	52
5.	Laki maatilatalouden tuloverolain 3 §:n muuttamisesta	53
6.	Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta	54
7.	Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	55
LIITE		56
RINNAKKAISTEKSTIT		56
2.	Laki tuloverolain muuttamisesta	56
3.	Laki ennakkoperintälain 9 §:n muuttamisesta	62
4.	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a §:n muuttamisesta	63
5.	Laki maatilatalouden tuloverolain 3 §:n muuttamisesta	64
6.	Laki verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta	65
7.	Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 3 §:n muuttamisesta	68

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 5 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen.

Tuloverolakiin ehdotetut muutokset perustuvat pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmaan sekä kevään kehysriihessä ja syksyn budjettiriihessä tehtyihin päätöksiin. Hallitus tavoittelee veropolitiikallaan kotitalouksien ostovoiman kohentumista, työnteon kannustimien parantamista ja talouskasvun edellytysten vahvistumista. Hallitusohjelman mukaan kotitalouksien ostovoimaa vahvistetaan keventämällä työn ja liikkumisen verotusta.

Hallitusohjelman mukaan ansiotuloverotukseen tehdään tarkistus vuosittain ansiotaso- tai kulluttajahintaindeksin perusteella nopeammin kasvavan indeksin mukaisesti. Lisäksi hallitusohjelman veropolitiikkaa koskevan liitteen C mukaan hallitus keventää työn verotusta yhteensä 405 miljoonalla eurolla hallituskauden aikana, josta vuoden 2027 verotukseen kohdistuu noin 105 miljoonaa euroa. Lisäksi hallitus päätti kevään 2025 kehysriihessä työnteon kannustimien parantamiseksi ja ostovoiman vahvistamiseksi keventää pieni- ja keskituloisten työn verotusta siten, että vuoden 2027 verotukseen kohdistuu 125 miljoonan euron lisäkevennys. Kevennykset ehdotetaan toteutettaviksi korottamalla työtulovähennystä.

Osana kevään 2025 kehysriihen kasvutoimia hallitus päätti käynnistää työn Euroopan parhaiden työsuhdetukien järjestelmien luomiseksi. Kirjauksen mukaan selvityksessä kartoitetaan työsuhteoptioiden ja muiden osakepohjaisten kannustinjärjestelmien verotuksen nykytila ja arvioidaan muutostarpeet. Selvitys laaditaan osallistavassa prosessissa yhdessä toimialan edustajien, tutkijoiden ja Verohallinnon kanssa vuoden 2026 kesään mennessä. Selvityksen pohjalta tehdään tarvittavat lainsäädäntömuutokset. Kevään 2026 kehysriihessä hallitus linjasi, että verotuksen ajankohta muutetaan työsuhteoption käytöstä kohde-etuuden luovutushetkeen listamattomien yhtiöiden osakkeiden osalta. Lisäksi uudistetaan suunnattua henkilöstöantia siten, että tytäryhtiön palveluksessa olevalle työntekijälle voidaan antaa myös konsernin emoyhtiön osakkeita. Kehysriihen päätösten myötä valtiovarainministeriössä käynnissä ollut selvitys muuttui lainsäädännön valmisteluksi.

Hallitus päätti vuoden 2026 kehysriihessä, että yksityisten elinkeinonharjoittajien, maa- ja metsätalouden harjoittajien sekä elinkeinoyhtymien osakkaiden elinkeinotoiminnan edellytyksiä vahvistetaan korottamalla verotuksen yrittäjävähennystä 5 prosentista 5,5 prosenttiin.

Lastensuojelulain (417/2007) mukaisten taloudellisten tukien ja etuuksien verotuskohtelussa on havaittu epäselvyyksiä ja epäyhtenäisyyttä, koska kyseisiä etuja ei ole tuloverolaissa säädetty verovapaiksi sosiaalietuuksiksi. Luonteeltaan ne kuitenkin vastaavat tukia ja etuuksia, jotka on säädetty verovapaiksi sosiaalietuuksiksi. Hyvinvointialueet maksavat kyseisiä tukia ja etuuksia osana niille säädettyä lastensuojelun järjestämisvastuuta. Tuet eivät ole vastiketta työstä tai ansiotoiminnasta.

Kevään 2026 kehysriihen yhteydessä hallitus päätti käynnistää selvityksen useista norminpurkuesityksistä. Yhtenä norminpurkutoimena esitettiin pullopanttitulojen verovapautta.

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelman veropolitiikkaa koskevaan liitteeseen C sisältyvän selvitettäviä veromuutoksia koskevan listan mukaan selvitetään korkovähennysrajoi-
tusten ulottaminen yhteisuuksiin (mukaan lukien yhteismetsä).

Vuoden 2026 alkupuolella Oikeusrekisterikeskuksen ja Valtiokonttorin välisissä keskusteluissa on noussut esiin kysymys takaisinperintäpäätöksistä tehtävistä tulorekisteri-ilmoituksista rikos-
vahinkolain (1204/2005) muuttamista koskevan lainmuutoksen 418/2025 jälkeen. Lainmuutok-
sen myötä Valtiokonttorille kuuluneet rikosvahinkokorvausten takaisinperintätehtävät siirtyivät
Oikeusrekisterikeskukselle vuoden 2026 alusta alkaen. Oikeusrekisterikeskus ja Verohallinnon
Tulorekisteriyksikkö ovat alustavien selvitysten jälkeen olleet yhteydessä valtiovarainministe-
riöön. Alustavien selvitysten perusteella on ilmennyt, että tarvittaviin toimenpiteisiin lainsää-
dännön muuttamiseksi tulisi ryhtyä, jotta Oikeusrekisterikeskus pystyisi antamaan tulorekisteri-
ilmoituksia rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä lainmuutoksen 418/2025 myötä muuttu-
neessa tilanteessa.

1.2 Valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

Työsuhdeoptioiden verotuksen nykytilaa sekä mahdollisia muutostarpeita on lisäksi arvioitu
osana valtiovarainministeriön asettamaa hanketta, jonka tehtävänä on tuottaa hallitusohjelmassa
päädetty henkilöiden tuloverotusta koskevat selvitykset (VM115:00/2023). Hankkeessa järjes-
tettiin joulukuussa 2025 kolme erillistä kuulemistilaisuutta, joissa kuultiin toimialan, tutkijoiden
ja Verohallinnon näkemyksiä hallituksen linjaukseen liittyen. Kuultavina olivat:

1. Akava ry, Elinkeinoelämän Keskusliitto ry, Keskuskauppakamari ry, Suomen Ammat-
tiliittojen Keskusjärjestö SAK ry ja STTK ry.
2. Suomen Asianajajat, Suomen Veroasiantuntijat ry, Pääomasijoittajat ry ja Suomen Star-
tup-yhteisö ry.
3. Helsingin yliopiston, Tampereen yliopiston sekä Turun kauppakorkeakoulun tutkijat
sekä Verohallinto.

Yleisesti ottaen suurimpana ongelmana nähtiin työsuhdeoptioiden nykyinen verotusajankohta,
kun optioilla merkitään osakkeita. Edun verottaminen ansiotulona optioiden käyttöhetkellä joh-
taa työntekijän veronmaksukykyyn liittyviin ongelmiin, koska työntekijälle muodostuu verotet-
tavaa ansiotuloa osakkeiden merkintävuoden verotuksessa. Erityisesti ongelma koskee listaa-
mattomia yhtiöitä, joissa osakkeet eivät tyypillisesti ole välittömästi realisoitavissa. Nykyisen
verotuksen ei nähty kannustavan työntekijöitä osakemerkintään vaan ennemminkin luovutta-
maan optiot ilman osakemerkintää. Tämä voi johtaa ulkomaisten pääomasijoittajien omistus-
osuuden kasvuun kotimaisissa yhtiöissä.

Rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamisesta tulorekisteriin on
käyty taustakeskusteluja Verohallinnon Tulorekisteriyksikön, Oikeusrekisterikeskuksen ja oi-
keusministeriön kanssa.

Hallituksen esitysluonnoksesta järjestettiin lausuntokierros 17.6.–12.8.2026. Lausuntoa pyydet-
tiin ehdotusten kannalta keskeisiltä ministeriöiltä, viranomaisilta, elinkeinoelämältä ja muilta
sidosryhmiltä.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat mukaan lukien lausuntopyynnöt ja saadut lausunnot ovat nähtävillä julkisessa palvelussa osoitteessa <https://vm.fi/hankkeet> tunnuksella [VM065:00/2024](https://vm.fi/hankkeet).

2 Nykytila ja sen arviointi

2.1 Ansiotulojen veroperusteet

2.1.1 Ansiotulojen tuloveroasteikko

Tuloverolain 124 §:n 5 momentin mukaan kultakin vuodelta toimitettavassa ansiotulon verotuksessa sovellettavasta veroasteikosta säädetään erikseen. Eriytetyssä tuloverojärjestelmässä progressiivinen tuloveroasteikko koskee luonnollisten henkilöiden ja kuolinpesien saamaa ansiotuloa. Veronalaista ansiotuloa on muun ohessa työsuhteen perusteella saatu palkka ja siihen rinnastuva tulo, eläke sekä tällaisen tulon sijaan saatu etuus tai korvaus.

Vuodelle 2026 tuloveroasteikkoa uudistettaisiin osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennettiin ja ansiotuloverotuksen ylimmät marginaalit alennettiin noin 52 prosenttiin. Vuoden 2026 tuloveroasteikon kolmeen alimpaa tulo- ja eläkeluokkaan tehtiin 3,6 prosentin suuruinen indeksitarjous. Asteikkoon lisättiin uusi tuloluokka kolmannen ja neljännen tuloluokan väliin, ja aikaisemmasta neljännessä tulo- ja eläkeluokasta tuli asteikon ylin tulo- ja eläkeluokka. Uudistuksen yhteydessä asteikosta poistui määräaikainen ylin progressioporras, joka oli ollut 150 000 euron kohdalla.

2.1.2 Perusvähennys

Tuloverolain 106 §:ssä säädetään perusvähennyksestä. Säännöksen mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön tulosta vähennetään 4 265 euroa, jos hänen puhdas ansiotulonsa ei muiden vähennysten tekemisen jälkeen ole mainittua määrää suurempi. Jos puhtaan ansiotulon määrä muiden vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

Koska perusvähennys myönnetään muiden tulosta tehtävien vähennysten tekemisen jälkeen, vähennys kohdistuu päivärahatalon-, palkkatulon- ja eläketulonsaajalla eri tulotasoille mainituista tuloista tehtävien erilaisten vähennysten vuoksi. Perusvähennys tulee täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahataloa saavalla 4 265 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 5 700 euron ja eläketuloa saavalla noin 14 100 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuu päivärahatalonsaajalla noin 27 900 euron vuosituloille, palkkatulonsaajalla noin 31 500 euron ja eläketulonsaajalla noin 31 500 euron vuosituloille.

Perusvähennys myönnetään samoin perustein ja samansuuruisena valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa.

2.1.3 Työtulovähennys

Työtulovähennyksestä säädetään tuloverolain 125 §:ssä. Työtulovähennys tehdään ensisijaisesti ansiotulosta valtiolle suoritettavasta tuloverosta. Siltä osin kuin ansiotulosta valtiolle suoritettava tulovero ei riitä vähennyksen tekemiseen, vähennys tehdään kunnallisverosta, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta ja kirkollisverosta näiden verojen suhteessa. Vähennys laskeetaan verovelvollisen veronalaisten palkkatulojen, muusta toiselle suoritetusta työstä, tehtävästä tai palveluksesta saatujen ansiotulojen, ansiotulona pidettävien käyttökorvausten, ansiotulona verotettavan osingon, jaettavan yritystulon ansiotulo-osuuden sekä yhtymän osakkaan elinkeinotoiminnan tai maatalouden ansiotulo-osuuden perusteella. Vähennys tehdään ennen muita

tuloverosta tehtäviä vähennyksiä. Työtulovähennyksen tarkoituksena on keventää työn verotusta ja näin edistää työllisyyttä ja työn tarjontaa.

Työtulovähennyksen poistuman rakennetta uudistettiin vuodelle 2026 osana kokonaisuutta, jossa työn verotusta kevennettiin ja ansiotuloverotuksen ylimmät marginaalit alennettiin noin 52 prosenttiin. Vuoden 2026 verotuksessa työtulovähennys on 18 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 430 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 35 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 35 000 euroa ylittävältä osalta. Vähennys poistuu edellä mainitulla tavalla puhtaan ansiotulon 50 550 euroon saakka eikä vähennys enää pienene tämän tulorajan ylittävältä osalta. Työtulovähennys ei siten poistu kokonaan, vaan se saavuttaa poistuman jälkeisen enimmäismäärän puhtaan ansiotulon ollessa 50 550 euroa ja myönnetään samansuuruisena tätä suuremmilla tulotasoilla.

Tuloverolain 125 §:n 3 momentin mukaan työtulovähennyksen enimmäismäärää korotetaan 1 200 eurolla, jos verovelvollinen on täyttänyt 65 vuotta ennen verovuoden alkua. Enimmäismäärän korotuksen tavoitteena on edistää ikääntyneiden työllisyyttä. Tarkoituksena on yhtäältä kannustaa ikääntyneitä työntekijöitä pysymään työelämässä pidempään ja toisaalta kannustaa työskentelemiseen eläkkeellä ollessa.

Lisäksi työtulovähennyksen enimmäismäärää korotetaan 100 eurolla jokaisesta alaikäisestä lapsesta, jonka huoltaja verovelvollinen on verovuoden päättyessä. Yksinhuoltajille korotus myönnetään kaksinkertaisena. Työtulovähennyksen lapsikorotuksesta säädetään tuloverolain 125 §:n 4 momentissa, joka lisättiin lakiin vuoden 2024 alusta. Lapsikorotuksen tavoitteena on parantaa alaikäisten lasten huoltajien työnteon kannustimia. Lapsikorotus korotettiin 50 eurosta 100 euroon vuodelle 2026.

2.2 Työsuhdeoptioiden verotus

Työsuhdeoptiolla tarkoitetaan työsuhteeseen perustuvaa oikeutta saada tai hankkia yhteisön osakkeita tai osuuksia käypää alempaan hintaan sopimuksen tai muun sitoumuksen perusteella. Työsuhdeoptioiden verotuksesta säädetään tuloverolain 66 §:n 3 momentissa. Säännöksen mukaan veronalaista ansiotuloa on myös etu työsuhteeseen perustuvasta oikeudesta saada tai hankkia yhteisön osakkeita tai osuuksia käypää alempaan hintaan vaihtovelkakirjalainan, optiolainan, optio-oikeuden tai muun näihin rinnastettavan sopimuksen tai sitoumuksen perusteella (työsuhdeoptio). Ennakkoperintälain (1118/1996) 13 §:n 3 momentin mukaan työsuhdeoptiosta saatu etu katsotaan palkaksi ja työsuhdeoptiosta saatua etua käsitellään kuten luontoisetua.

Edellä mainittua tuloverolain itsenäistä vero-oikeudellista työsuhdeoption käsitettä tulkitaan laajasti, ja se pitää sisällään pykälässä mainittujen vaihtovelkakirjalainaan, optiolainaan ja optio-oikeuteen perustuvien järjestelyjen ohella myös erilaiset osakepalkkiojärjestelyt ja rajoitetuihin osakkeisiin perustuvat järjestelyt.

Työsuhdeoption perusteella saatu etu katsotaan sen verovuoden tuloksi, jona työsuhdeoptiota käytetään. Työsuhdeoptiota katsotaan käytettävän, kun verovelvollinen saa tai hankkii sen kohteena olevat osakkeet tai osuudet. Työsuhdeoption käyttämiseen rinnastetaan myös sen luovutus. Työsuhdeoption perusteella saadun edun arvoksi katsotaan osakkeen tai osuuden käypä arvo, sillä hetkellä, kun työsuhdeoptiota käytetään, vähennettynä verovelvollisen osakkeesta tai osuudesta ja työsuhdeoptiosta yhteensä maksamalla hinnalla. Jos optio käytetään luovuttamalla työsuhdeoptio, edun arvoksi katsotaan työsuhdeoption luovutushinta vähennettynä luovuttajan maksamalla hinnalla.

Työsuhdeoptiosta saatu etu on palkkaa, joten työnantajan on toimitettava työsuhdeoptiosta saadun edun arvosta ennakonpidätys ja annettava tarvittavat ilmoitukset tulorekisteriin.

Suomen nykyinen työsuhdeoptioiden verotusta koskeva järjestelmä tuli voimaan vuoden 1995 alusta (HE 175/1994 vp). Uudistuksen taustalla oli aikaisempi johdannaissopimuksia koskevan verosääntelyn puutteellisuus, joka oli johtanut ongelmiin. Osakkeiden kurssikehityksen lähdettyä talouden elpymisen myötä nousuun uuden tyyppiset yritysjohdolle suunnatut optiolainajärjestelyt olivat yleistyneet. Niiden kannustavuus perustui työnantajayhtiön osakkeiden odotettavissa olevaan arvonnousuun ja mahdollisuuteen aikanaan realisoida arvonnousu pääomatulojen alhaisella verokannalla. Tuolloin hallituksen esityksessä katsottiin, että periaatteessa oikea tapa olisi puuttua järjestelyyn ja verottaa etua jo siinä vaiheessa, kun vaihtovelkakirja- tai optiolaina lasketaan liikkeeseen tai optiojärjestelystä muutoin sovitaan. Ongelmana nähtiin kuitenkin ennen muuta edun arvostus. Tämän vuoksi esityksessä ehdotettiin, että syntyvää etua verotettaisiin vasta silloin, kun option perusteella merkitään osakkeita tai kun optio-oikeus luovutetaan. Luonteeltaan asia nähtiin selvästi työsuhteeseen perustuvana etuna, joka tuli verottaa ansiotulona.

Verohallinto on antanut työsuhdeoptioiden verotusta koskevan syventävän ohjeen, jossa käsitellään laajasti työsuhdeoptioiden verotukseen liittyviä kysymyksiä sekä esitetään esimerkkejä työsuhdeoptiona pidettävistä järjestelyistä ([VH/7527/00.01.00/2025](#)).

Työsuhdeoptioiden nykyistä verotusajankohtaa on pidetty ongelmallisena erityisesti silloin, kun optioilla merkitään osakkeita. Edun verottaminen ansiotulona osakkeiden merkintähetkellä johtaa työntekijän veronmaksukykyyn liittyviin ongelmiin, koska työntekijälle muodostuu verotettavaa ansiotuloa osakkeiden merkintävuoden verotuksessa. Erityisesti ongelma koskee listamattomia yhtiöitä, joissa osakkeet eivät tyypillisesti ole välittömästi realisoitavissa.

Työsuhdeoption perusteella merkityn osakkeen luovutukseen sovelletaan yleisiä luovutusvoiton verotusta koskevia säännöksiä. Hankintamenoa on osakkeista maksettu hinta ja palkkana verotettu määrä yhteenlaskettuna. Osakkeiden luovutusvoitto on veronalaista pääomatuloa. Jos osakkeiden arvo on laskenut, vahvistetaan luovutuksesta luovutustappio, joka on vähennyskelppoinen luovutusvoitoista ja muista pääomatuloista luovutusvuonna ja viitenä sitä seuraavana vuotena.

Työsuhdeoption ja työsuhteeseen perustuvan osakeannin verotus kansainvälisissä tilanteissa

Työsuhdeoptiosta saadun edun veronalaisuus määräytyy kansainvälisissä tilanteissa niin sanotun kertymisperiaatteen mukaisesti. Kertymisperiaatteen soveltaminen tarkoittaa sitä, että palkansaajan saama optiotulo jaetaan Suomessa veronalaiseksi ja verovapaaksi tuloksi työskentelyaikojen perusteella. Vastaavaa kertymisperiaatetta sovelletaan myös muihin osakepohjaisiin kannustinjärjestelmiin, joissa saatu etu määräytyy etukäteen määritellyltä ansaintajaksolta, ja verotuksessa järjestelmä luokitellaan työsuhdeoptioksi.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksessään KHO 2013:93 todennut, että työsuhdeoptioista saatu etu kertyy optioiden käyttöoikeuden saamisen edellyttämän työskentelyn ajalta. Siten työsuhdeoptioiden kertymisaika on ajanjakso optioiden myöntämisestä (grant) niiden ansaintaan (vesting). Työsuhdeoptioista saatu etu ei ole Suomesta saatua tuloa siltä osin kuin palkansaaja on tänä aikana rajoitetusti verovelvollinen eikä ole työskennellyt pääasiassa Suomessa suomalaisen työnantajan lukuun.

Edellä mainitussa korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa oli kyse työsuhdeoption kertymisajan määrittämisestä ainoastaan Suomen sisäistä lainsäädäntöä sovellettaessa. Ratkaisun

lopputulosta kuitenkin perusteltiin OECD:n malliverosopimuksen kommentaarin lausumilla. Kun tämän lisäksi otetaan huomioon verojärjestelmän johdonmukaisuuden vaatimus, verotuskäytännössä ratkaisusta ilmeneviä periaatteita sovelletaan myös verosopimusmääräysten rajoittaessa optiosta saadun edun verottamista.

Kertymisperiaatetta sovelletaan siten, että ensin määritetään työsuhdeoptio kertymisaika eli aika työsuhdeoptio myöntämisestä sen ansaitsemiseen tai työsuhteen päättymiseen. Tämän jälkeen selvitetään, miltä osin kertymisajalta saatua palkkaa voidaan tuloverolain säännösten ja verosopimusten perusteella verottaa Suomessa. Vastaava osuus työsuhdeoptioedun arvosta on Suomessa veronalaista tuloa. Työsuhdeoptiosta saatu etu on toisin sanoen veronalaista tuloa siltä osin kuin sen kertymisajalta saatua palkkaa verotetaan Suomessa.

Kansainvälisissä tilanteissa otetaan lisäksi huomioon tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettu kuuden kuukauden sääntö, verosopimusmääräykset ja kaksinkertaisen verotuksen poistaminen. Työsuhdeoptio perusteella saatava tulo voi olla myös rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) tarkoitettua lähdeveron alaista tuloa tai ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995) tarkoitettua palkkatulon lähdeveron alaista tuloa.

Jos optioetuun ei sovellu kuuden kuukauden sääntö, työnantajan on toimitettava yleisesti verovelvollisen saaman edun arvosta ennakonpidätys. Suomessa asuva työnantaja on velvollinen perimään rajoitetusti verovelvollisen henkilön saamasta edusta lähdeveron. Lisäksi Suomessa asuvan työnantajan on annettava tarvittavat ilmoitukset tulorekisteriin.

Verohallinto on antanut työsuhdeoptio ja työsuhteeseen perustuvan osakeannin verotusta kansainvälisissä tilanteissa koskevan ohjeen, jossa käsitellään laajasti kansainvälisiin tilanteisiin liittyviä kysymyksiä sekä esitetään esimerkkejä eri tilanteista ([VH/8015/00.01.00/2024](#)).

Henkilöstöannit

Tuloverolakiin lisättiin vuoden 2021 alusta uusi 66 a §, jossa säädetään työsuhteeseen perustuvan osakeannin verotuksesta muussa kuin julkisesti noteeratussa osakeyhtiössä. Säännöksen edellytykset täyttävässä osakeannissa veronalaista tuloa muodostuu vain siltä osin kuin merkintähinta alittaa osakkeelle lasketun matemaattisen arvon, jota on oikaistu tietyillä säännöksessä mainituilla erillä. Osakkeen matemaattinen arvo voi olla huomattavasti alempi kuin osakkeen käypä arvo.

Säännöksen tavoitteena on edistää listaamattomien yhtiöiden mahdollisuuksia sitouttaa henkilöstöä toteuttamalla henkilöstöanti sekä selkiyttää osakkeen arvostamiseen liittyviä haasteita henkilöstöanneissa. Säännöstä ei sovelleta työsuhdeoptioiden verotukseen.

Tavoitteena on kannustaa nimenomaan henkilöstön enemmistölle suunnattuihin laajapohjaisiin anteihin. Korkein hallinto-oikeus on ennakkopäätöksissään KHO 2023:65 ja KHO 2023:66 ottanut kantaa henkilöstön enemmistöä koskevaan käsitteeseen. Ennakkopäätöksessä KHO 2023:65 objektiivisena ja yhtäläisenä perusteena pidettiin työsuhteen keston mukaan määriteltäviä osakemääriä, kun osakkeiden määrä seuraa lineaarisesti työssäolovuosia eikä kenenkään työntekijän merkintäoikeus jäänyt nimelliseksi. Ennakkopäätöksessä KHO 2023:66 yhtiössä oli käytössä monivaiheinen suoriutumisen arviointimenettely, jonka perusteella työntekijät jaettiin luokkiin. Jako perustui työntekijän rooliin ja työpanoksen arvoon, joita mitattiin meriteillä ja vaikutuksellisuudella. Arviointi oli pitkälti saman tyyppinen kuin palkankorotusprosessissa.

Myös tässä tapauksessa korkein hallinto-oikeus katsoi, että etu oli tuloverolain 66 a §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla henkilöstön enemmistön käytettävissä.

Tuloverolain 66 a § koskee vain tilanteita, joissa työntekijä voi merkitä oman työnantajayhtiönsä osakkeita. Säännöstä ei sovelleta esimerkiksi tilanteisiin, joissa emoyhtiö järjestää henkilöstönsä tytäryhtiön työntekijöille. Tämän on nähty yrityksissä tarpeettomasti rajoittavan ja vaikeuttavan henkilöstöantien järjestämistä konsernimuodossa toimivissa yhtiöissä.

Työnantajan on toimitettava veronalaisesta edusta ennakonpidätys ja annettava tarvittavat ilmoitukset tulorekisteriin.

Verohallinto on antanut työsuhteeseen perustuvan osakeannin verotusta koskevan ohjeen, jossa käsitellään laajasti osakeannin verotukseen liittyviä kysymyksiä sekä esitetään esimerkkejä eri tilanteista ([VH/5507/00.01.00/2025](#)).

2.3 Yrittäjävähennys ja yhteisuuksien verokanta

Tuloverolain 30 a §:n mukaan luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tulona verotettavasta verovuoden elinkeinotoiminnan, maatalouden, metsätalouden ja porotalouden tulosta vähennetään yrittäjävähennyksenä viisi prosenttia lainkohdassa tarkemmin määritellyistä tuloista.

Yrittäjävähennys otettiin käyttöön vuoden 2017 alussa. Sen tarkoituksena on kannustaa yritystoiminnan harjoittamiseen, edistää yritysten kilpailukykyä, investointihalukkuutta ja työllisyyttä vastaavalla tavalla kuin vuoden 2014 alussa voimaan tullut yhteisöverokannan alennus 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Yhteisuuksien, kuten yhteismetsien, yrittäjävähennys toteutettiin alentamalla niihin sovellettavaa tuloveroprosenttia, koska verojärjestelmän rakenteesta johdun yhteisuuksiin ei voida soveltaa vastaavaa yrittäjävähennystä kuin muuhun yrittäjävähennyksen kohderyhmään. Yhteisuuksiin sovellettava tuloveroprosentti alennettiin vuoden 2017 alussa 28:sta 26,5:een.

Kun yhteisöverokantaa on ehdotettu jälleen alennettavaksi 18 prosenttiin, on perusteltua vastaavasti korottaa yrittäjävähennystä ja alentaa yhteisuuksien verokantaa.

2.4 Verovapaat sosiaalietuudet

Hyvinvointialueet maksavat lastensuojelulain perusteella taloudellista tukea osana niille säädettyä lastensuojelun järjestämisvastuuta. Tukien maksamisen tarkoituksena on turvata lapsen ja nuoren kasvu, kehitys ja itsenäistyminen sekä ehkäistä syrjäytymistä. Tukea voidaan maksaa useiden eri lastensuojelulain säännösten perusteella. Suoritukset voivat olla rahasuorituksia (esimerkiksi asumiseen tai opintoihin), kulukorvauksia tai yhdistelmiä rahallisesta tuesta ja palveluista. Korvauksia maksetaan muun muassa lastensuojelulain 35, 36, 55, 76 a ja 77 §:n perusteella.

Lastensuojelulain nojalla myönnettäviä taloudellisia tukia ei ole mainittu tuloverolain 92 §:ssä, joka koskee verovapaita sosiaalietuuksia. Säännöksessä on kuitenkin mainittu esimerkiksi vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetussa laissa (380/87) tarkoitetut edut ja useita muita tuloeriä, jotka voidaan rinnastaa lastensuojelulain nojalla maksettaviin taloudellisiin tukiiin. Lastensuojelulain mukaisten taloudellisten tukien verotuskohtelu on ollut epäselvää ja epäyhtenäistä, koska ne vastaavat luonteeltaan verovapaita sosiaalietuuksia, mutta niitä ei ole nimenomaisesti mainittu tuloverolain 92 §:ssä. Nykytila on ollut verotuksellisesti epäyhtenäinen, jolloin nykytilanne altistaa myös tukien saajat epätasa-arvoiseen tilanteeseen.

Tuloverolain 92 § sisältää tällä hetkellä myös joitakin viittauksia vanhentuneisiin lakeihin, jotka olisi perusteltua korjata.

2.5 Juomapakkausten panteista saadun tulon verotus

Suomessa on juomapakkausten eli pullojen ja tölkkien osalta laajasti käytössä panttiin perustuva palautusjärjestelmä, jonka kautta juomapakkaukset saadaan kierrätettyä tehokkaasti. Kuluttajan näkökulmasta palautusjärjestelmä toimii siten, että asiakas maksaa kaupassa juomapakkauksen hintaan sisällytetyn pantin, jonka saa takaisin, kun tyhjä juomapakkaus palautetaan palautuspisteeseen.

Suomen verojärjestelmän lähtökohtana on laaja tulokäsite. Tuloverolain mukaan veronalaista tuloa ovat verovelvollisen rahana tai rahanarvoisena etuutena saamat tulot, ellei niitä ole erikseen säädetty verovapaiksi. Tuloverolain 61 §:n mukaan ansiotuloa on muu tulo kuin lain 2 luvussa tarkoitettu pääomatulo. Osittain tai kokonaan verovapaista ansiotuloista säädetään erikseen tuloverolain 87–92 d §:ssä. Esimerkiksi luonnontuotetulot, lapsen elatusapu sekä tietyt sosiaalietuudet ja todistelupalkkiot on erikseen säädetty verovapaiksi ansiotuloiksi.

Juomapakkausten panteista saatua tuloa ei ole erikseen säädetty verovapaaksi ansiotuloksi. Näin ollen panteista saatu tulo on veronalaista ansiotuloa tuloverolain yleisten säännösten perusteella. Saatua tuloa pitää saajan itsensä ilmoittaa Verohallinnolle vuosittain veroilmoituksella. Poikkeuksena juomapakkausten panteista saadun tulon veronalaisuudesta ovat henkilön itsensä ostamat juomapakkaukset. Niiden panteista saatua tuloa ei tarvitse ilmoittaa veroilmoituksella eikä saatu tulo ole veronalaista. Itse ostettujen juomapakkausten osalta henkilö on maksanut pantin tuotteen ostohetkellä ja saa pantin takaisin, kun juomapakkaus palautetaan.

Verohallinnolla ei ole tarkkoja tilastoja, miten aktiivisesti juomapakkausten keräämisestä saatua tuloa ilmoitetaan vuosittain, ja kuinka paljon juomapakkausten keräämisestä kertyy nykyisin verotuloja. Verotulokertymän voidaan kuitenkin arvioida olevan pieni, eikä juomapakkausten keräämisestä kertyneistä panteista saadun tulon veroilmoitus- ja maksuvelvollisuus ole yleisesti kovin tunnettu.

2.6 Korkomenojen vähennysoikeuden rajoittaminen

Korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamisesta säädetään elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968), jäljempänä *elinkeinoverolaki*, 18 a ja b §:ssä. Tuloverolakiin ja maatalouden tuloverolakiin (543/1967) sisältyvien viittausten perusteella elinkeinoverolain korkojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevaa sääntelyä sovelletaan myös tuloverolain ja maatalouden tuloverolain mukaan laskettavan tulon verotuksessa. Sääntelyn perusteella nettokorkomenojen (korkomenot vähennettynä korkotuloilla) vähennyskelpoisuutta rajoitetaan, jos verovelvollisen verovuoden nettokorkomenot ylittävät 500 000 euroa. Jos raja ylittyy, nettokorkomenoista vähennyskelpoista on osuus, joka vastaa 25 prosenttia yhtiön niin sanotusta verotuksellisesta EBITDA:sta. Muut kuin etuyhteyskorot ovat aina vähennyskelpoisia 3 miljoonan euron rajaan asti, ja lisäksi niin sanotun tasevapautussäännön soveltuessa nettokorkomenot ovat täysimääräisesti vähennyskelpoisia. Korkovähennysrajoituksia ei lisäksi sovelleta itsenäisiin yrityksiin eli sellaisiin yrityksiin, jotka eivät ole osa konsernia ja jotka eivät ole muutenkaan etuyhteysdessä toisiin yhtiöihin.

Korkovähennysrajoituksia on sovellettu jo verovuodesta 2014. Pitkälti nykyisessä muodossaan sääntely on ollut voimassa vuoden 2019 alusta, jolloin saatettiin voimaan veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin, neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164 sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen

vahvistamisesta (ATAD-direktiivi), korkovähennysrajoituksia koskevan sääntelyn mukaiset vaatimukset. Korkovähennysrajoituksen tavoitteena on ollut erityisesti turvata Suomen veropohjaa sekä myös ehkäistä verotuottojen kannalta merkityksellistä korkovähennyksiin liittyvää aggressiivista verosuunnittelua, jossa verotettavaa tuloa pienennetään Suomessa maksamalla vähennuskelpoisia korkoja Suomen rajojen ulkopuolelle (HE 146/2012 vp ja HE 150/2018 vp).

ATAD-direktiiviä sovelletaan kaikkiin yhteisöverovelvollisiin. Direktiivi on kuitenkin luonteeltaan vähimmäissääntelyä eli jäsenvaltioiden on mahdollista säätää direktiivin mukaisista toimenpiteistä tiukemmin kuin direktiivi edellyttää. Nykyistä kansallista korkovähennysrajoitusta on sovellettu jo verovuodesta 2014 alkaen yhteisöihin sekä avoimiin yhtiöihin ja kommandiittiyhtiöihin, eikä tätä henkilöllistä soveltamisalaa muutettu ATAD-direktiivin implementoinnin yhteydessä. Vuoden 2014 alusta voimaan tulleen sääntelyn esitöissä (HE 146/2012 vp) soveltamisalaa perusteltiin sillä, että vaikka yleensä veroetuja tavoitellaan erityisesti yhteisöjen välisillä järjestelyillä, korkovähennysrajoituksen soveltamista avoimiin yhtiöihin ja kommandiittiyhtiöihin pidettiin tarpeellisena sen vuoksi, ettei säännöstä olisi mahdollista kiertää yhtiömuodon valinnalla.

Yhteisetuudet eivät ole yhteisöjä eivätkä yhtymiä, vaan ne muodostavat oman verovelvollisryhmänsä. Yhteisetuus on tuloverotuksen käsite, jolla ei ole vastinetta muualla lainsäädännössä. Tuloverolain 5 §:ssä yhteisetuuksina mainitaan yhteismetsä, tiekunta, kalastuskunta ja jakokunta. Lisäksi yhteisetuutena pidetään muuta niihin verrattavaa yhteenliittymää. Yhteisetuudet ovat useimmiten suuren osakasjoukon muodostamia yhteenliittymiä, jotka yleensä hoitavat tai hallitsevat kiinteää omaisuutta. Taloudellisesti ja verotuksellisesti merkittävimpiä yhteisetuuksia ovat yhteismetsät. Yhteisetuuden ja sen osakkaan verovelvollisuutta koskevat säännökset ovat tuloverolain 18 §:ssä ja yhteisetuuden veroprosenttia koskevat säännökset ovat tuloverolain 124 §:n 2 momentissa. Yhteisetuudet ovat erillisiä verovelvollisia, jotka maksavat verotettava tulostaan veroa 26,5 prosentin verokannalla. Tässä esityksessä verokantaa ehdotetaan alennettavaksi 26 prosenttiin.

Koska yhteisetuudet eivät ole yhteisöjä (eivätkä avoimia yhtiöitä tai kommandiittiyhtiöitä), ei nykyinen kansallinen korkovähennysrajoitus sovellu niihin. Yhteisetuuksien korkomenot ovat siten täysimääräisesti vähennuskelpoisia. Korkovähennysrajoitusta koskevissa lain esitöissä ei ole tarkemmin arvioitu sääntelyn soveltumista yhteisetuuksiin. Voidaan arvioida, että korkovähennysrajoituksen ulottaminen yhteisetuuksiin olisi perusteltua vastaavista syistä, joiden perusteella sääntely on alun perin ulotettu kommandiittiyhtiöihin ja avoimiin yhtiöihin. Sääntelyn ulottamisella yhteisetuuksiin voitaisiin varmistaa, ettei korkorajoitussäännöstä olisi mahdollista kiertää yhtiömuodon valinnalla.

2.7 Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin

Tulotietojärjestelmästä annetun lain (53/2018) 6 §:n 1 momentin mukaan tulorekisteriin talletetaan 2, 3 ja 5 momentissa tarkoitetut tulonsaajia koskevat tulotiedot ja muut tiedot, jotka suorituksen maksaja on mainituissa momenteissa tarkoitettujen lakien nojalla velvollinen ilmoittamaan tiedon käyttäjille.

Tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 §:n 5 momentin nojalla etuudenmaksajan maksamista suorituksista talletetaan momentin 1–9 kohdassa yksilöidyt verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 3 luvun, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 16 §:n sekä perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 28 a §:n nojalla ilmoitettavat tiedot. Momentin 2 kohdan nojalla tulorekisteriin talletetaan muun ohella tiedot rikosvahingon johdosta maksetuista ansionmenetykskorvauksista sekä elatuksen vähentymisestä saaduista korvauksista. Momentin 7

kohdan nojalla talletetaan tiedot saman momentin 1–5 kohdassa tarkoitettuihin suorituksiin liittyvistä perusteettomista eduista sekä suorituksista tulonsaajalta takaisin perityistä määristä.

Rikosvahinkokorvausten maksamista ja niiden takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamisvelvollisuuden perusteena on verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n 1 momentti, jonka mukaan jokainen on velvollinen toimittamaan Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot maksamistaan rahanarvoisista suorituksista, niiden oikaisuista, saajista ja suoritusten perusteista. Ilmoittamisvelvollisuus verotusmenettelystä annetussa laissa muodostaa tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 §:ssä tarkoitettun ilmoittamisvelvollisuuden perusteen. Tulorekisteriin tallennettavina tietoina tiedot on verotusmenettelystä annetun lain 22 §:n 4 ja 6 momentin nojalla ilmoitettava tulorekisteriin salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä.

Valtiokonttori vastaa rikosvahinkokorvausten myöntämisestä ja suorittamisesta rikosvahinkolain 24 §:n nojalla. Vuoden 2025 loppuun saakka Valtiokonttori vastasi myös sille kuuluneista rikosvahinkokorvausten takaisinperintään liittyvien tehtävien hoitamisesta. Rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevaa rikosvahinkolain 42 §:ää muutettiin 1.1.2026 voimaan tulleella lainmuutoksella 418/2025 siten, että Oikeusrekisterikeskus vastaa aiheettomasti maksettujen rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä. Ennen lainmuutosta takaisinperintätehtävät oli jaettu Valtiokonttorin ja Oikeusrekisterikeskuksen kesken. Lainmuutoksen myötä takaisinperintätehtävät keskitettiin siten Oikeusrekisterikeskukselle.

Oikeusrekisterikeskuksessa rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevat tiedot ovat sakon täytäntöönpanosta annetussa laissa (672/2002) tarkoitettuja sakkorekisteriin sisältyviä tietoja ja henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämisen yhteydessä annetun lain (1054/2018) alaisia tietoja. Sakkorekisteriin tallennetut tiedot ovat salassa pidettäviä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 24 §:n 1 momentin 28 kohdan nojalla.

Sakkorekisterin tietojen luovuttamisesta säädetään sakon täytäntöönpanosta annetun lain 49 §:ssä. Pykälän 1 momentin 5 kohdan mukaan sakkorekisteriin tallennetun tiedon luovuttaminen viranomaiselle tai muulle taholle edellyttää, että tämän oikeudesta tiedonsaantiin säädetään erikseen lailla. Säännös vastaa sisällöltään lainmuutosta 418/2025 edeltävää sääntelyä, jota koskevien lain esitöiden mukaan luovuttamissäännöksestä on riittävän selvästi käytävä ilmi oikeus saada tietoja nimenomaan sakkorekisteristä. Siinä on myös yksilöitävä tietoihin oikeutettu taho, luovutettavat tiedot ja tietojen käyttötarkoitus (HE 218/2001 vp, s. 56).

Edellä todetun perusteella Valtiokonttori on ennen lainmuutosta 418/2025 ollut velvollinen ilmoittamaan tiedot rikosvahinkokorvauksista tulonsaajalta takaisin perityistä määristä. Ilmoittamisvelvollisuus on perustunut edellä kuvattuihin verotusmenettelystä annetun lain ja tulotietojärjestelmästä annetun lain säännöksiin. Lainmuutoksen jälkeen Valtiokonttori ilmoittaa jatkosakin tiedot rikosvahingon johdosta maksetuista suorituksista ja niihin liittyvistä perusteettomista eduista. Tilanne on kuitenkin muuttunut rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen osalta kalenterivuoden 2026 alusta alkaen.

Tiedot rikosvahinkokorvauksista tulonsaajalta takaisin perityistä määristä olisi ilmoitettava tulorekisteriin Oikeusrekisterikeskuksen toimesta. Verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa ei kuitenkaan säädetä sellaisesta sakon täytäntöönpanosta annetun lain 49 §:n 1 momentin 5 kohdan vaatimukset täyttävästä Verohallinnon tiedonsaantioikeudesta, josta riittävän selvästi kävisi ilmi Verohallinnon oikeus saada Oikeusrekisterikeskukselta verotusta varten tarpeellisia tietoja rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä nimenomaan sakkorekisteristä.

Edellä todetuista syistä verotusmenettelystä annetun lain 3 luvun säännökset ilmoitusvelvollisuudesta eivät lainmuutoksen 418/2025 seurauksena ole olleet riittäviä rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamiseksi Verohallinnolle Oikeusrekisterikeskuksen toimesta. Sanotusta syystä tietoja ei ole myöskään voitu ilmoittaa tulorekisteriin kalenterivuodelta 2026. Verohallinnon oikeudesta saada verotusta varten tarpeellisia sakkorekisteriin sisältyviä tietoja rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä olisi siten säädettävä laissa erikseen. Lainsäädännön muuttaminen on välttämätöntä, jotta Oikeusrekisterikeskus voisi ilmoittaa Verohallinnolle sakkorekisteriin sisältyviä tietoja rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä tulorekisterin kautta samassa laajuudessa kuin Valtiokonttori on ilmoittanut tiedot kalenterivuotta 2026 edeltäviltä vuosilta.

3 Tavoitteet

Hallituksen veropolitiikan tavoitteena on kotitalouksien ostovoiman kohentuminen, työnteon kannustimien parantuminen ja talouskasvun edellytysten vahvistuminen. Verotuksen pitää kannustaa yrittäjyyteen ja tukea kotimaista omistajuutta.

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi vuoden 2027 ansiotuloveroperusteet. Ansiotuloverotuksen keventämisen tavoitteena on vahvistaa talouskasvun edellytyksiä parantamalla työnteon kannustimia sekä kotitalouksien ostovoimaa. Ansiotuloveroperusteisiin tehtävän indeksitarkistuksen tavoitteena on pitää verotuksen taso ennallaan ansiotason noustessa.

Työsuhdeoptioiden verotusta koskevan muutoksen tavoitteena on parantaa suomalaisten kasvuyritysten mahdollisuuksia houkutella osaava työvoimaa, poistamalla optioiden verotusajankohtaan liittyvät ongelmat. Lisäksi tavoitteena on mahdollistaa henkilöstöantien toteuttaminen siten, että tytäryhtiön palveluksessa olevalle työntekijälle voidaan antaa myös konsernin emoyhtiön osakkeita.

Yrittäjävähennykseen ehdotettavien muutosten tavoitteena on vahvistaa yksityisten elinkeinonharjoittajien, maa- ja metsätalouden harjoittajien sekä elinkeinoyhtymien osakkaiden elinkeinotoiminnan edellytyksiä korottamalla verotuksen yrittäjävähennystä.

Sosiaalietuuksien verovapautteen ehdotettujen muutosten tavoitteena on saattaa lastensuojelulain nojalla maksettavat korvaukset verotuksellisesti samaan asemaan muiden vastaavien korvausten kanssa ja näin selkeyttää ja yhdenmukaistaa etujen verotuskohtelu.

Juomapakkausten panteista saadun tulon verovapautta koskevan ehdotuksen tavoitteena on tältä osin keventää sääntelyä kansalaisten arjen sujuvoittamiseksi.

Korkovähennysrajoitusta koskevan muutoksen osalta tavoitteena on saattaa yhteisetuudet korkovähennysrajoituksen piiriin samalla tavalla kuin yhteisöt ja avoimet yhtiöt ja kommandiittiyhtiöt.

Tavoitteena on mahdollistaa rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittaminen tulorekisteriin aiempaa vastaavassa laajuudessa myös sen jälkeen, kun Valtiokonttorin rikosvahinkokorvausten takaisinperintätehtävät siirtyivät Oikeusrekisterikeskukselle vuoden 2026 alusta.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Keskeiset ehdotukset

4.1.1 Ansiotulojen verotus

Hallitusohjelman mukaan ansiotuloveroperusteisiin tehtäisiin vuosittain indeksitarkistus kaikilla tulotasolla. Valtiovarainministeriön kevään 2026 ennusteen mukainen arvio kuluttajahintaindeksin muutoksesta vuonna 2027 on 1,4 prosenttia ja ansiotasoindeksin muutoksesta 3,2 prosenttia. Indeksitarkistus ehdotetaan toteutettavaksi korottamalla progressiivisen tuloveroasteikon tuloarvoja sekä muuttamalla perusvähennyksen enimmäismäärää ja työtulovähennyksen enimmäismäärää sekä poistumarajoja.

Hallitusohjelman mukaan työn vastaanottamisen kannustimien parantamiseksi ansiotuloverotusta kevennetään painottaen kevennystä pieni- ja keskituloisiin korottamalla työtulovähennystä. Kevennyksen suuruus koko hallituskaudella on 405 miljoonaa euroa, josta vuoden 2027 verotuksessa tehtävän kevennyksen osuus on noin 105 miljoonaa euroa. Hallitusohjelman mukainen työn verotuksen kevennys ehdotetaan toteutettavaksi korottamalla työtulovähennystä.

Työnteon kannustimien parantamiseksi ja ostovoiman vahvistamiseksi hallitus päätti kevään 2025 kehysriihessä keventää pieni- ja keskituloisten työn verotusta siten, että vuoden 2027 verotukseen kohdistuu 125 miljoonan euron lisäkevennys. Kevennys ehdotetaan toteutettavaksi muuttamalla työtulovähennystä.

4.1.2 Työsuhdeoptioiden verotus

Hallitus päätti kevään 2026 kehysriihessä, että työsuhdeoptioiden verotuksen ajankohta muutetaan työsuhdeoption käytöstä kohde-etuuden luovutushetkeen listaamattomien yhtiöiden osakkeiden osalta. Muutos ehdotetaan toteutettavaksi siten, että työsuhdeoption käytöstä muodostuvan ansiotulona verotettavan edun perusteella määräytyvä osuus verovuoden ansiotuloveroista olisi mahdollista maksaa vasta osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa ilman korkoa ja kuluja. Mahdollisuus veron maksun lykkäämiseen koskisi vain tilanteita, joissa työsuhdeoption perusteella saataisiin tai hankittaisiin listaamattoman yhtiön osakkeita. Muutoksella ei olisi vaikutusta esimerkiksi tilanteisiin, joissa optio käytettäisiin listatun yhtiön osakkeisiin tai optiot käytettäisiin myymällä työsuhdeoptiot. Muutos ei vaikuttaisi myöskään Suomen verotusoikeuteen kansainvälisissä tilanteissa, osakkeiden luovutusvoiton verotukseen osakkeiden myyntivuonna tai sosiaaliturvamaksujen määräytymiseen.

Ehdotuksen mukaan työsuhdeoption perustuva etu verotettaisiin edelleen nykyiseen tapaan työsuhdeoption käyttövuoden verotuksessa tuloverolain 66 §:n 3 momentin mukaan. Jos verovelvollinen kuitenkin saisi tai hankkisi työsuhdeoption perusteella listaamattoman osakeyhtiön osakkeita, laissa säädettyjen edellytysten täytyessä edun käyttövuoden verotuksessa maksettavaksi määrättävä ansiotulovero voitaisiin kuitenkin lykätä maksettavaksi osakkeiden myyntivuoden verotukseen. Tällöin edun perusteella määräytyväksi veroksi katsottaisiin se osuus verovuoden ansiotuloista menevästä verosta, joka vastaisi työsuhdeoption perusteella määräytyvän bruttotulon osuutta verovuoden veronalaisista bruttoansiotuloista.

Verovelvollisen tulisi vaatia maksun lykkäystä ennen verotuksen päättymistä. Lisäksi lykkäyksen edellytyksenä olisi, että optioiden käyttöaika alkaisi aikaisintaan 2 vuoden kuluttua optioiden myöntämisestä, option kohdeyhtiö harjoittaa option käyttöhetkellä elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua elinkeinotoimintaa ja yhtiön omaisuus muodostuu option

käyttöhetkellä pääosin muusta kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettu omaisuudesta viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella laskettuna.

Lykkäyksen perusteena oleva vero määrättäisiin kannettavaksi osakekohtaisesti viimeistään osakkeen tuloverolaissa tarkoitetun luovutusvuoden verotuksessa lisäämällä vero verovuoden ansiotuloista maksettavaksi määrättäviin veroihin. Verovelvollisen tulisi vuosittain ilmoittaa Verohallinnolle, onko hän luovuttanut osakkeita, joiden perusteella on myönnetty veron maksun lykkäystä. Jos ilmoitusta ei annettaisi, osakkeet katsottaisiin luovutetun. Verovelvollinen voisi itse myös keskeyttää veronmaksun lykkäyksen.

Lykätylle verolle ei määrättäisi viivästyskorkoa veron maksun lykkäyksen ajalta. Lykkäyksen päättymisvuoden verotuksesta alkaen lykättyyn veroon sovellettaisiin ansiotuloverojen viivästysseuraamuksia koskevia säännöksiä. Koska lykätty vero tulisi maksettavaksi vasta osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa, veron vanhentumisaika alkaisi lykkäyksen päättymisvuoden verotuksen päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Koska työsuhdeoption perusteella saatava etu verotettaisiin edelleen option käyttövuoden verotuksessa, työnantajat ilmoittaisivat optiotulon tulorekisteriin nykyiseen tapaan option käyttövuoden verotuksessa. Optiotulosta ei kuitenkaan tarvitsisi toimittaa ennakonpidätystä, jos lykkäyksen edellytykset täytyisivät ja työntekijä ilmoittaisi työnantajalle vaativansa lykkäystä. Tästä otettaisiin erityissäännös enakkoperintälakiin.

4.1.3 Henkilöstöantien verotus

Hallitus linjasi kevään 2026 kehysriihessä, että suunnattua henkilöstöantia uudistetaan siten, että tytäryhtiön palveluksessa olevalle työntekijälle voidaan antaa myös konsernin emoyhtiön osakkeita.

Tällä hetkellä tuloverolain 66 a §:n soveltaminen on rajattu koskemaan vain tilanteita, joissa merkitään oman työnantajayhtiön osakkeita. Hallituksen linjaukseen perustuen säännöksestä ehdotetaan poistettavaksi kyseinen rajaus. Muutoksen jälkeen säännös vastaisi tältä osin tuloverolain 66 §:n 1 momentin säännöstä ja esimerkiksi emoyhtiö voisi järjestää säännöksessä tarkoitetun henkilöstöannin tytäryhtiön työntekijöille. Säännös koskisi edelleen vain listaamattomien yhtiöiden osakemerkintöjä, joten jos esimerkiksi annissa saisi merkitä emoyhtiön osakkeita, tulisi emoyhtiön olla listaamaton yhtiö. Säännös koskisi edelleen vain anteja, jotka ovat henkilöstön enemmistön käytettävissä ja myös muiden edellytysten tulisi täytyä.

4.1.4 Yrittäjävähennys ja yhteisetuuksien verokanta

Tuloverolain 30 a §:ssä säädettyä yrittäjävähennystä ehdotetaan korotettavaksi 5 prosentista 5,5 prosenttiin. Yhteisetuuksiin sovellettavaa tuloveroprosenttia ehdotetaan alennettavaksi 26,5 prosentista 26 prosenttiin.

4.1.5 Verovapaat sosiaaliturvaetuudet

Esityksessä ehdotetaan tuloverolain 92 §:ään lisättäväksi lastensuojelulain nojalla myönnettävät taloudelliset tuet.

Lisäksi tuloverolain 92 §:n 7, 9, 10, 12, 15 ja 17 kohtiin ehdotetaan tehtäväksi kyseisissä kohdissa viitatuissa laeissa tapahtuneiden muutosten vaatimat muutokset. Muutoksilla ei olisi vaikutuksia etujen verovapauteen.

4.1.6 Juomapakkausten panteista saadun tulon verotus

Esityksessä ehdotetaan, että juomapakkausten panteista saatu tulo säädettäisiin verovapaaksi tuloksi. Ehdotuksen myötä jatkossa juomapakkausten panteista saatu tulo olisi verovapaata riippumatta siitä, onko kyseessä itse ostettujen vai kerättyjen juomapakkausten panteista saatu tulo.

4.1.7 Korkovähennysoikeuden rajoittaminen

Elinkeinoverolain 18 a ja b §:ään sisältyvän korkovähennysrajoituksen soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös yhteisetuudet olisivat sääntelyn piirissä. Vastaavat muutokset tehtäisiin tuloverolakiin ja maatilatalouden tuloverolakiin.

4.1.8 Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin

Esityksessä ehdotetaan lisättäväksi verotusmenettelystä annettuun lakiin säännös Verohallinnon oikeudesta saada Oikeusrekisterikeskukselta verotusta varten tarpeelliset sakkorekisteriin sisältyvät tiedot rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä. Tietojen saaminen rajattaisiin takaisin perittyihin ansionmenetykskorvauksiin ja elatuksen vähentymisestä saatuihin korvauksiin. Lisäksi tulotietojärjestelmästä annettuun lakiin tehtäisiin tekninen täsmennys etuudenmaksajan määritelmään.

4.2 Pääasialliset vaikutukset

4.2.1 Yleistä

Esityksessä ehdotettujen muutosten vaikutuksia on pääosin arvioitu Verohallinnon ylläpitämällä HVSR-mikrosimulointimallilla. Vaikutusten arvioinnissa on lisäksi hyödynnetty Tilastokeskuksen ylläpitämää SISU-mikrosimulointimallia.

Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja staattisesti arvioituna vuonna 2027 yhteensä noin 1 114 miljoonalla eurolla. Valtion verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 990 miljoonalla eurolla. Kuntien verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 98 miljoonalla eurolla. Seurakuntien verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 10 miljoonalla ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksun tuoton arvioidaan vähentyvän noin 16 miljoonalla eurolla.

Valtion tuloveroasteikkoon ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä 455 miljoonaa euroa. Valtion verotulot vähenisivät 448 miljoonaa euroa, kuntien verotulot 6 miljoonaa euroa, seurakuntien 0,5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen 0,5 miljoonaa euroa.

Työtulovähennykseen ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä 482 miljoonaa euroa, josta valtion osuus on 421 miljoonaa euroa, kuntien osuus 49 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 7 miljoonaa euroa.

Yrittäjävähennyksen ehdotetun muutoksen arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä 14 miljoonaa euroa. Valtion verotulot vähenisivät 11 miljoonaa euroa, kuntien verotulot 2 miljoonaa euroa, seurakuntien 0,5 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen 0,5 miljoonaa euroa.

Työsuhdeoptioiden verotuksen muuttamista koskevan ehdotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä noin 100 miljoonalla eurolla. Valtion verotulot vähenisivät 83 miljoonaa euroa, kuntien verotulot 13 miljoonaa euroa, seurakuntien 1 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen 3 miljoonaa euroa.

Esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vaikuttavan kotitalouksien ja yhteisöjen taloudelliseen toimintaan, joten muutoksiin liittyy myös epäsuoria vaikutuksia. Ansiotuloverotuksen keventäminen kasvattaa kotitalouksien käytettävissä olevia tuloja ja voi lisätä kulutuskysyntää, ja työn verotuksen keventämisellä arvioidaan olevan positiivisia vaikutuksia työllisyyteen. Lisääntyneen taloudellisen toiminnan voidaan arvioida kasvattavan vero- ja maksutuottoja, kuten arvonlisäveroa, tuloveroa ja sosiaalivakuutusmaksuja. Lisäksi sen voidaan arvioida pienentävän julkisia menoja, kuten työttömyyskorvauksia ja muita työllisyyteen liittyviä menoja. Epäsuorat vaikutukset ovat kuitenkin vaikeasti arvioitavissa, eikä niitä ole voitu kattavasti sisällyttää tässä esityksessä esitettyihin taloudellisiin vaikutuksiin.

4.2.2 Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistus

Hallituksen kehysriihessä tehdyn päätöksen mukaisesti ansiotuloveroperusteisiin ehdotetaan tehtäväksi täysimääräinen 3,2 prosentin ansiotasoindeksin mukainen indeksitarkistus. Valtiovarainministeriön kevään 2026 ennusteen mukainen arvio kuluttajahintaindeksin muutoksesta vuonna 2027 on 1,4 prosenttia ja ansiotasoindeksin muutoksesta 3,2 prosenttia. Indeksitarkistus ehdotetaan toteutettavaksi korottamalla progressiivisen tuloveroasteikon tuloarvoja sekä muuttamalla perusvähennyksen enimmäismäärää ja työtulovähennyksen enimmäismäärää sekä poistumarajoja. Ansiotuloveroperusteiden indeksitarkistuksen arvioidaan vähentävän ansiotuloveroja noin 770 miljoonalla eurolla.

Valtion progressiiviseen tuloveroasteikkoon indeksitarkistuksen johdosta ehdotettavien muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja vuositasolla yhteensä noin 455 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 448 miljoonaa euroa ja kuntien osuus 6 miljoonaa euroa. Muutoksen vaikutus seurakuntien ja Kansaneläkelaitoksen verotuloihin on yhteensä 1 miljoona euroa.

Indeksitarkistukseen liittyvän työtulovähennyksen korotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja noin 252 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 223 miljoonaa euroa, kuntien osuus 23 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 3 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 3 miljoonaa euroa.

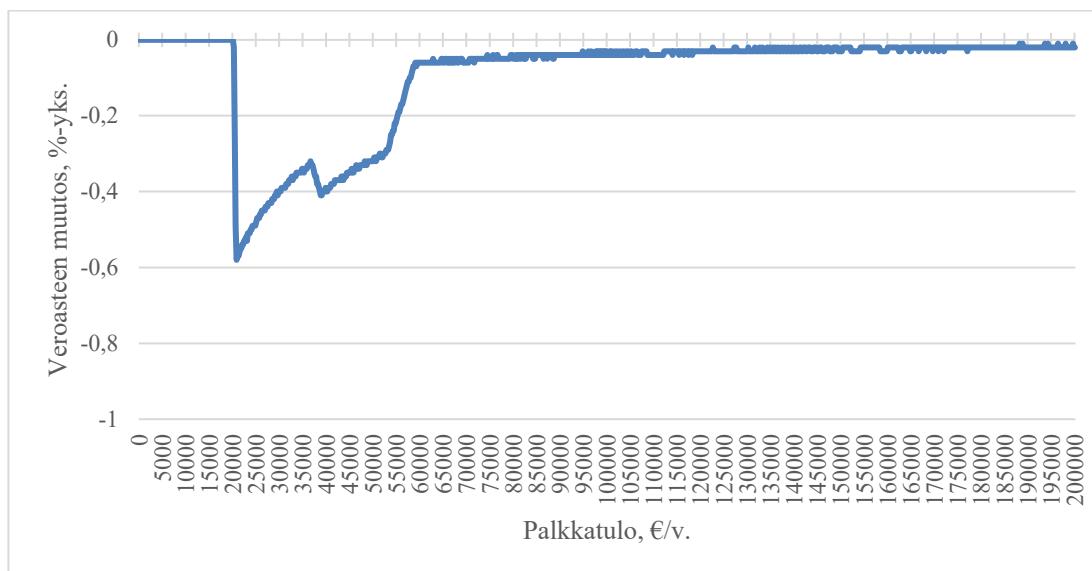
Perusvähennyksen korotuksen arvioidaan vähentävän verotuloja noin 63 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 27 miljoonaa euroa, kuntien osuus 28 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus 3 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus 5 miljoonaa euroa.

4.2.3 Hallitusohjelman mukainen työtulovähennyksen korottaminen pieni- ja keskituloisille sekä kevään 2025 kehysriihessä päätetty työn verotuksen keventäminen vuodelle 2027

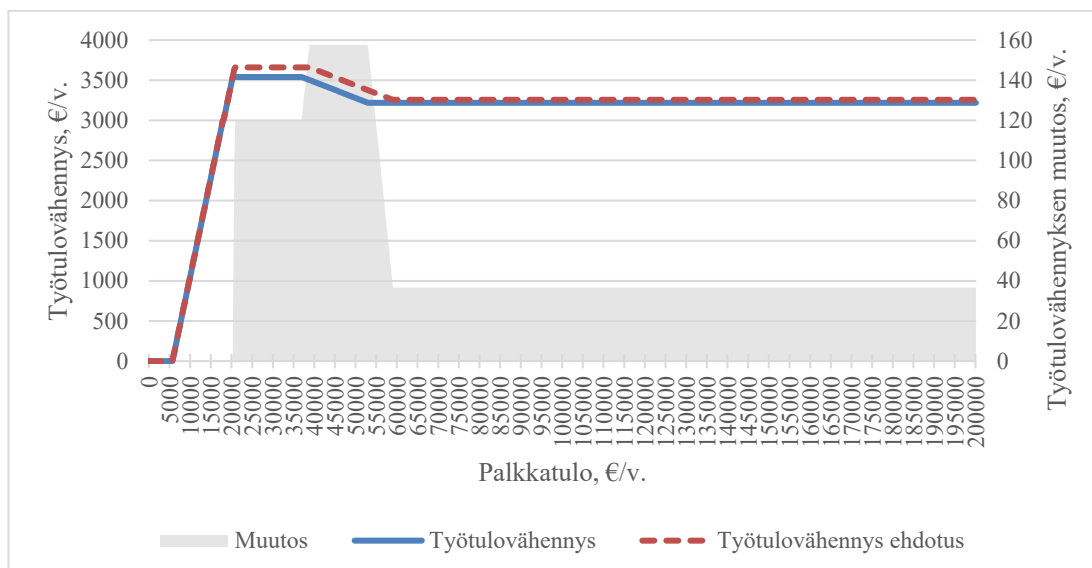
Hallitusohjelman mukaan työn vastaanottamisen kannustimien parantamiseksi ansiotuloverotusta kevennetään painottaen kevennystä pieni- ja keskituloisiin korottamalla työtulovähennystä. Hallitusohjelman mukaisen kevennyksen suuruus koko hallituskaudella on 405 miljoonaa euroa, josta vuoden 2027 verotukseen kohdistuu noin 105 miljoonaa euroa. Lisäksi hallitus päätti kevään 2025 kehysriihessä työnteon kannustimien parantamiseksi ja ostovoiman vahvistamiseksi keventää pieni- ja keskituloisten työn verotusta siten, että vuoden 2027 verotukseen kohdistuu 125 miljoonan euron lisäkevennys. Kevennykset ehdotetaan toteutettaviksi korottamalla työtulovähennystä. Muutosten arvioidaan vähentävän verotuloja yhteensä noin 230 miljoonalla eurolla. Tästä valtion verotulojen osuudeksi arvioidaan 198 miljoonaa euroa, kuntien verotulojen osuudeksi 26 miljoonaa euroa, seurakuntien verotulojen osuudeksi 2 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuudeksi 4 miljoonaa euroa.

Kuviossa alla esitetään ehdotetun muutoksen vaikutus palkansaajan veroasteeseen eri tulotasoilla. Kuvioista käy ilmi, että veroaste alenisi kaikilla tulotasoilla, mutta vaikutus olisi suurin

pieni- ja keskituloisilla – erityisesti noin 20 000–60 000 euron vuositulojen välillä. Veroasteen lasku pieneni tulosten kasvaessa, ja korkeilla tulotasoilla muutos olisi enää vähäinen, vajaa -0,05 prosenttiyksikköä.

Alla olevassa kuviossa havainnollistetaan ehdotetun muutoksen vaikutusta työtulovähennyksen määrään eri tulotasoilla. Kuvion perusteella vähennyksen profiili muuttuisi kokonaisuutena arvioiden vain vähäisesti. Muutos kohdistuisi erityisesti pieni- ja keskituloisiin palkansaajiin.

4.2.4 Ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset veroasteisiin

Alla oleviin taulukkoihin on koottu tuloveroperusteisiin tässä esityksessä valtion progressiiviseen tuloveroasteikkoon, työtulovähennykseen ja perusvähennykseen tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset eri tulotasoilla olevien alle 53-vuotiaiden palkansaajien, eläketuloa saavien sekä etuustuloa saavien veroasteisiin. Taulukon luvuissa ovat mukana valtion tulovero, keskimääräinen kunnallisvero, yleisradiovero, keskimääräinen kirkollisvero, sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksu ja päivärahmaksu sekä työntekijän työeläkevakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu. Laskelmassa on käytetty vuoden 2026 keskimääräistä kunnallis- ja kirkollisveroprosenttia sekä vuoden 2026 palkansaajamaksuja.

Palkkatulo, €/v.	Vuoden 2026 perusteet	Vuodelle 2027 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	8,19	8,19	0	0
10 000	8,19	8,19	0	0
20 000	10,06	9,58	-0,48	-96
30 000	18,95	17,88	-1,07	-321
40 000	24,33	23,21	-1,12	-448
50 000	29,28	28,31	-0,97	-485
60 000	32,64	32,02	-0,62	-372
70 000	35,45	34,91	-0,54	-378
80 000	37,56	37,09	-0,47	-376
90 000	39,2	38,78	-0,42	-378
100 000	40,51	40,13	-0,38	-380
110 000	41,58	41,24	-0,34	-374
120 000	42,47	42,16	-0,31	-372
130 000	43	42,9	-0,3	-377
140 000	43,88	43,61	-0,27	-378
150 000	44,44	44,19	0	-375
160 000	44,93	44,70	-0,23	-368
170 000	45,37	45,15	-0,22	-374
180 000	45,75	45,54	-0,21	-378
190 000	46,10	45,90	-0,20	-380
200 000	46,4	46,22	-0,19	-380

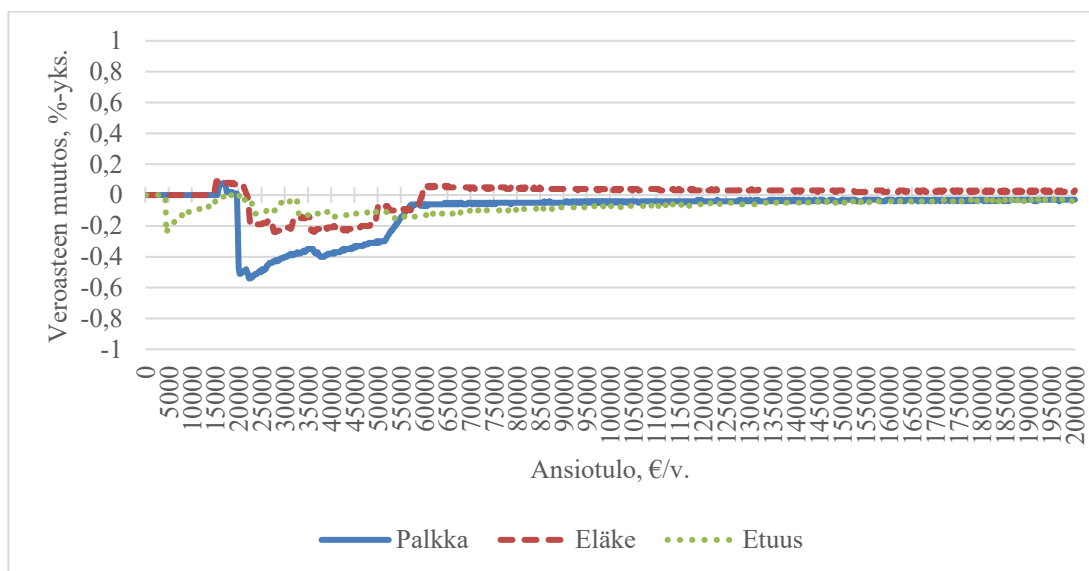
Eläketulo, €/v.	Vuoden 2026 perusteet	Vuodelle 2027 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	0	0	0	0
10 000	0	0	0	0
20 000	13,14	12,96	-0,18	-36
30 000	21,29	20,98	-0,31	-93
40 000	26,57	26,17	-0,4	-160

Eläketulo, €/v.	Vuoden 2026 perusteet	Vuodelle 2027 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
50 000	31,47	31,08	-0,39	-195
60 000	34,07	33,67	-0,4	-240
70 000	36,88	36,54	-0,34	-238
80 000	39	38,7	-0,3	-240
90 000	40,64	40,38	-0,26	-234
100 000	41,96	41,72	-0,24	-240
110 000	43,03	42,82	-0,21	-231
120 000	43,93	43,73	-0,2	-240
130 000	44,7	44,50	-0,19	-247
140 000	45,34	45,17	-0,17	-238
150 000	45,90	45,74	-0,16	-240
160 000	46,39	46,24	-0,15	-240
170 000	46,83	46,7	-0,14	-238
180 000	47,22	47,08	-0,14	-252
190 000	47,56	47,44	-0,12	-228
200 000	47,87	47,75	-0,12	-240

Etuustulo, €/v.	Vuoden 2026 perusteet	Vuodelle 2027 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
5 000	4	3,27	-0,73	-37
10 000	15,62	15,25	-0,37	-37
20 000	22,03	21,85	-0,18	-36
30 000	25,31	25,16	-0,15	-45
40 000	28,42	28,03	-0,39	-156
50 000	31,47	31,08	-0,39	-195
60 000	34,07	33,67	-0,4	-240
70 000	36,05	35,71	-0,34	-238
80 000	37,54	37,24	-0,3	-240
90 000	38,69	38,43	-0,26	-234
100 000	39,62	39,38	-0,24	-240
110 000	40,37	40,16	-0,21	-231
120 000	41	40,8	-0,2	-240
130 000	41,54	41,35	-0,19	-247
140 000	41,99	41,82	-0,17	-238
150 000	42,39	42,23	-0,2	-240
160 000	42,74	42,59	-0,15	-240
170 000	43,04	42,90	-0,14	-238
180 000	43,32	43,18	-0,14	-252
190 000	43,56	43,43	-0,13	-247

Etuustulo, €/v.	Vuoden 2026 perusteet	Vuodelle 2027 ehdotetut perusteet	Veroasteen muutos, %-yks	Veron muutos, €/v.
200 000	43,78	43,66	-0,12	-240

Kokonaisuutena tarkastellen, ottaen huomioon tässä esityksessä ehdotetut muutokset, ansiotason nousu sekä maksujärjestelmän sosiaalivakuutusmaksujen muutokset kevään 2026 ennusteen mukaisina, pieni- ja keskituloisten palkansaajien – jotka maksavat muitakin kuin veronluonteisia maksuja – tuloverotus kevenisi vuonna 2027 vuoteen 2026 verrattuna. Suurempituloisten verotus ei muuttuisi suhteessa vuoteen 2026. Eläkkeensaajien verotus kiristyisi lievästi tulotasolla noin 14 000–21 000 euroa vuodessa, kevenisi tulovälillä noin 22 000–60 000 jossa keskimääräinen kevennys olisi noin 0,17 prosenttiyksikköä. Eläketulon verotus kiristyisi taas hieman eläketulojen ylittäessä 60 000 euroa vuodessa. Etuustulojen verotus kevenisi hieman pieni- ja keskituloisilla päivärahatuloa saavilla.

4.2.5 Työsuhdeoptioiden verotus

Ehdotuksen pääasiallinen vaikutus olisi se, että listaamattoman yhtiön osakkeisiin kohdistuvan työsuhdeoption käytöstä muodostuvan ansiotulona verotettavan edun perusteella määräytyvän veron maksu voisi laissa säädetyin edellytyksin siirtyä osakkeiden luovutusvuoden verotukseen. Työsuhdeoption perusteella syntyvä etu verotettaisiin edelleen option käyttövuoden verotuksessa, joten ehdotus ei muuttaisi veron määräytymisen perusteita vaan verotulojen kertymisajankohtaa. Ehdotus parantaisi niiden verovelvollisten maksuvalmiutta, jotka käyttävät työsuhdeoption listaamattoman yhtiön osakkeisiin mutta eivät realisoi osakkeita option käyttövuonna. Samalla sääntely lisäisi verotuksen menettelyllistä monimutkaisuutta sekä verovelvollisten ja Verohallinnon hallinnollista työtä.

Ehdotuksen vaikutus julkiseen talouteen olisi pääosin verotulojen ajoittumiseen liittyvä. Työsuhdeoption käytöstä muodostuva etu verotettaisiin edelleen option käyttövuoden verotuksessa tuloverolain 66 §:n 3 momentin mukaisesti, joten ehdotus ei muuttaisi veronalaisen tulon

määrää eikä veron määräytymisen perusteita. Muutos vaikuttaisi siihen, milloin osa tämän edun perusteella määräytyvästä verosta kertyisi veronsaajille.

Arvion mukaan muutoksen johdosta ansiotuloverotuksen kertymää lykkääntyisi vuonna 2027 noin 100 miljoonaa euroa. Tästä valtion verotulojen osuudeksi arvioidaan noin 83 miljoonaa euroa, kuntien verotulojen osuudeksi noin 13 miljoonaa euroa, seurakuntien verotulojen osuudeksi noin 1 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuudeksi noin 3 miljoonaa euroa. Lykkäyksen piirissä olevan ansiotulon määräksi arvioidaan noin 220 miljoonaa euroa vuonna 2027. Muutoksen piirissä arvioidaan olevan vajaa 15 000 henkilöä.

Ehdotuksen verotuloja alentava vaikutus olisi suurimmillaan muutoksen voimaantuloa seuraavina vuosina. Tämän jälkeen vaikutuksen arvioidaan pienenevän sitä mukaa kuin verovelvolliset luovuttavat työsuhdeoption perusteella saamiaan tai hankkimiaan osakkeita, joiden osalta veron maksun lykkäys on myönnetty, siten, että vaikutus olisi vuositasolla lähellä neutraalia noin vuonna $t+11$. Arvioon liittyy kuitenkin epävarmuutta, koska vaikutuksen toteutuminen riippuu siitä, milloin lykkäyksen perusteena olevat osakkeet tosiasiallisesti luovutetaan. Vaikka ehdotuksen vaikutus on pääosin verotulojen kertymisajankohdan siirtymiseen liittyvä, osa lykkäyistä veroista voi jäädä myöhemmin kokonaan tai osittain kertymättä, jos veroa ei saada perittyä esimerkiksi tilanteissa, joissa verovelvollinen muuttaa ulkomaille tai muusta syystä poistuu Suomen verotusvallan piiristä ennen lykkäyksen päättymistä.

Vaikka ehdotuksen vaikutus olisi pidemmällä aikavälillä pääosin verotulojen ajoittumiseen liittyvä, ehdotuksesta aiheutuisi veronsaajille myös rahoituksellinen kustannus. Lykkätylle verolle ei määrättäisi korkoa lykkäyksen ajalta, joten veronsaajat myöntäisivät tosiasiallisesti korotonta maksuaikaa. Tästä syystä verotulojen reaaliarvo olisi alempi kuin tilanteessa, jossa vero suoritettaisiin nykyiseen tapaan option käyttövuoden verotuksessa.

Ehdotuksella ei olisi vaikutusta Suomen verotusoikeuden laajuuteen kansainvälisissä tilanteissa. Muutos ei myöskään vaikuttaisi osakkeiden luovutusvoiton verotukseen osakkeiden luovutusvuonna eikä sosiaaliturvamaksujen määräytymiseen. Julkisen talouden vaikutukset rajautuisivat siten pääasiassa ansiotuloverojen kertymisajankohdan muuttumiseen.

Verovelvollisten kannalta ehdotuksen keskeinen vaikutus olisi maksuvalmiuden paraneminen. Nykytilassa työsuhdeoption käytöstä muodostuva etu verotetaan option käyttövuonna, vaikka työsuhdeoption perusteella saatuja tai hankittuja osakkeita ei olisi luovutettu eikä verovelvollisella välttämättä olisi käytettävissään rahavaroja veron suorittamiseksi. Ehdotettu menettely vähentäisi tarvetta rahoittaa veroa muilla varoilla tai luovuttaa osakkeita veron maksamiseksi heti option käytön jälkeen. Muutos voisi siten pienentää listaamattoman yhtiön osakkeisiin liittyvää maksuvalmiusriskiä ja lisätä työsuhdeoptioiden käyttökelpoisuutta henkilöstön kannustinjärjestelmissä.

Ehdotuksen hyödyt kohdistuisivat rajattuun joukkoon verovelvollisia, joilla on oikeus saada tai hankkia työsuhdeoption perusteella listaamattoman yhtiön osakkeita ja jotka täyttävät veron maksun lykkäykselle säädetyt edellytykset. Ehdotus lisäisi samalla verovelvollisten hallinnollista taakkaa. Lykkäyksen saaminen edellyttäisi, että verovelvollinen vaatii veron maksun lykkäystä ennen verotuksen päättymistä. Lisäksi verovelvollisen tulisi vuosittain ilmoittaa Verohallinnolle, onko hän luovuttanut osakkeita, joiden osalta veron maksun lykkäys on myönnetty. Jos ilmoitusta ei annettaisi, osakkeet katsottaisiin luovutetuiksi.

Kokonaisuutena arvioiden ehdotus keventäisi osalle verovelvollisista työsuhdeoption käyttöhetkeen liittyvää rahoitusrasitetta ja helpottaisi erityisesti sellaisten tilanteiden verotuksellista hallittavuutta, joissa työsuhdeoption perusteella saadaan tai hankitaan epälikvidejä

listaamattoman yhtiön osakkeita. Julkisen talouden näkökulmasta kyse olisi kuitenkin ennen kaikkea verotuoton ajallisen kertymän siirtymisestä myöhempään ajankohtaan, tähän liittyvästä korottoman lykkäyksen kustannuksesta sekä riskistä, ettei kaikkia lykättyjä veroja saada myöhemmin täysimääräisesti kannetuksi.

4.2.6 Työsuhdeoptioiden verotukseen ehdotettavien muutosten vaikutukset viranomaisten toimintaan

Työsuhdeoptioiden verotukseen ehdotettavat muutokset edellyttävät muutoksia Verohallinnon tietojärjestelmiin ja kasvattavat virkailijatyön määrää. Järjestelmämuutosten alustava suuruusluokka-arvio kustannusvaikutuksista on noin 1 370 000–2 100 000 euroa. Henkilöstömenojen osalta alustava suuruusluokka-arvio on noin 288 000–441 000 euroa eli noin 3,6–5,6 henkilötyövuotta.

4.2.7 Henkilöstöannit

Ehdotetulla muutoksella laajennettaisiin henkilöstöantia koskevan säännöksen soveltamisalaa poistamalla edellytys siitä, että merkinnän kohteena tulee olla työntekijän oman työnantajayhtiön osake. Muutos voisi lisätä säännöksen käyttöä erityisesti konsernirakenteissa ja muissa tilanteissa, joissa henkilöstölle tarjotaan merkittäväksi muun kuin työntekijän oman työnantajayhtiön osakkeita. Käytettävissä olevan aineiston perusteella henkilöstöannit listaamattomissa yrityksissä ovat vuosina 2022–2025 koskeneet vuosittain 768–930 työntekijää ja 22–36 yritystä, joten järjestelyn käyttöala on ollut verrattain rajattu. Ehdotuksen täsmällisiä vaikutuksia verotottoihin ja siten julkiseen talouteen ei ole mahdollista arvioida luotettavasti etukäteen, koska vaikutus riippuu siitä, missä määrin säännöksen käyttö laajenisi uusissa tilanteissa. Ehdotuksen voidaan kuitenkin arvioida olevan julkista taloutta jonkin verran heikentävä, koska verotuksellisesti edullisemmin kohdeltujen henkilöstöantien käyttö voisi lisääntyä. Vaikutuksen ei kuitenkaan arvioida olevan merkittävä.

4.2.8 Yrittäjävähennys ja yhteiseturuksien verokanta

Yrittäjävähennyksen korottamisen arvioidaan vähentävän verotuloja vuositasona noin 14 miljoonalla eurolla. Tästä määrästä elinkeinonharjoittajien ja henkilöyhtiöiden osuus on noin 52 prosenttia, maatalouden osuus noin 17 prosenttia ja metsätalouden osuus noin 8 prosenttia. Valtion verotulojen arvioidaan vähentyvän noin 10 miljoonalla eurolla ja kuntien noin 4 miljoonalla eurolla. Staattiset arviot verotukseen kohdistuvista vaikutuksista on laskettu HVSR-mikrosimulointimallin avulla.

Yhteiseturuksien maksaman 26,5 prosentin verokannan 0,5 prosenttiyksikön alentamisen vaikutuksen julkiseen talouteen arvioidaan olevan vähäinen.

Verovuonna 2024 yrittäjävähennystä sai 371 748 verovelvollista yhteensä noin 343 miljoonaa euroa. Elinkeinotoiminnan osuus vähennyksestä oli noin 209 miljoonaa euroa, maatalouden osuus noin 44 miljoonaa euroa ja metsätalouden osuus noin 90 miljoonaa euroa. Yrittäjävähennyksestä noin puolet kohdistui alle 60 000 euroa ansainneisiin tuloluokkiin, joiden osuus oli noin 83 prosenttia yrittäjävähennystä saaneista verovelvollisista. Ehdotetusta yrittäjävähennyksen korottamisesta hyötyisivät euromääräisesti eniten harvalukuiset suurituloiset

yrietykset. Yrittäjävähennyksen kokonaissummasta noin 25 prosenttia kohdistui yli 100 000 euron tuloluokkiin, joiden osuus vähennystä saaneista verovelvollisista oli noin 7 prosenttia.¹

Muun kuin yhteisömuodossa harjoitetun liiketoiminnan kokonaisveroaste on useimmissa tapauksissa yhteisöveron tasoa kevyempää. Nettovarallisuusrajojen sekä huojuennettujen osinkojen vuoksi yhteisömuodossa harjoitetun liiketoiminnan kokonaisveroaste laskee ei-yhteisömuodossa harjoitetun liiketoiminnan kokonaisveroasteen alapuolelle tulojen sekä nettovarallisuuden kasvaessa. Yrittäjävähennyksen korottaminen 0,5 prosenttiyksiköllä ei vaikuta merkittävästi eri muodoissa harjoitettavan liiketoiminnan kokonaisveroasteen muodostamiin kannustimiin. Vähennyksen korottaminen kohdistuu euromääräisesti voimakkaimmin suurituloisiin yrityksiin, ja korotuksesta noin 52 prosenttia kohdistuu korkeimpaan tulodesiiliin.

Vuoden 2024 verotustietojen mukaan yhteisetuoksien verokannan mukaista yhteisöveroa maksettiin noin 25 miljoonaa euroa. Verohallinnon tietojen perusteella veroa maksoi 1 129 yhteisetuutta. Yhteismetsät maksavat merkittävän osan yhteisetuoksien maksamista veroista. Verokannan alennuksesta yli 90 prosenttia kohdistuu yhteismetsiin.

Muutoksen ei arvioida aiheuttavan merkittävää hallinnollista taakkaa Verohallinnolle yrittäjävähennyksen laskemisessa. Vähennysprosentin korotus toteutuu jo olemassa olevia laskennan parametrejä muuttamalla. Yhteisetuoksien verokannan alentamisen arvioidaan aiheuttavan Verohallinnolle vähäistä ja kertaluonteista hallinnollista lisätyötä järjestelmäparametrien päivittämisen yhteydessä.

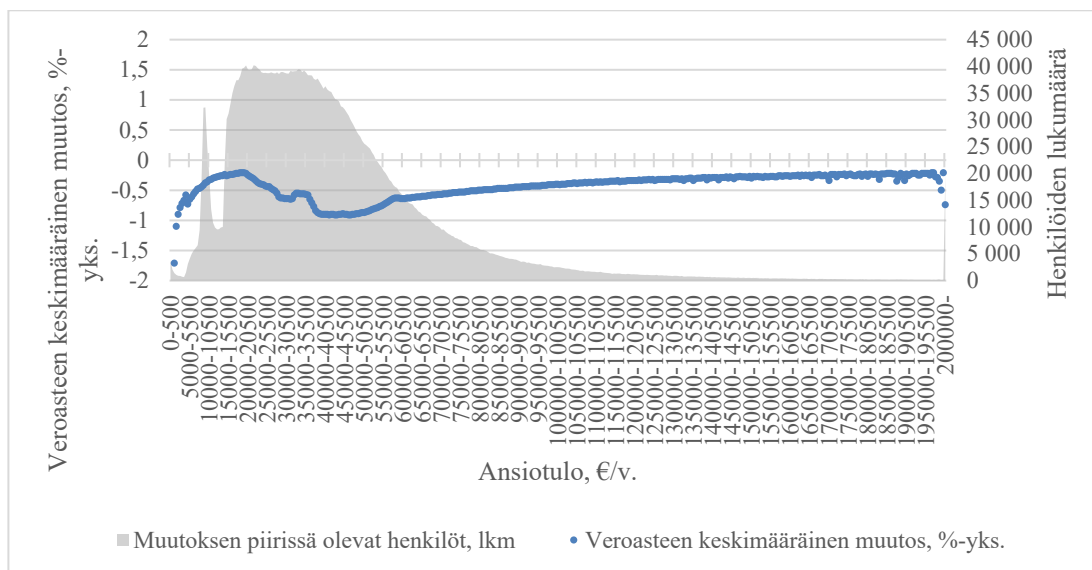
Verohallinto laskee yrittäjävähennyksen elinkeinoharjoittajan verotuspäätökselle, eikä muutos siten aiheuta verovelvolliselle hallinnollista taakkaa. Myöskään yhteisetuoksien verokannan alentaminen ei lisää verovelvollisten hallinnollista taakkaa.

4.2.9 Esityksessä ehdotettujen muutosten yhteisvaikutukset verovelvollisille

Alla olevassa kuviossa esitetään henkilöverotuksen kokonaisaineiston perusteella laskettu arvio ansiotulon veroasteen keskimääräisestä muutoksesta 500 euron tuloluokittain, kun huomioidaan kaikki tässä esityksessä ehdotetut muutokset. Arviossa on huomioitu kaikki tässä esityksessä ehdotetut muutokset lukuun ottamatta henkilöstöantien verotusta, verovapaita sosiaalietuuksia, juomapakkausten panteista saadun tulon verotusta sekä korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevia muutoksia.

Muutosten johdosta verotus kevenisi noin 4 miljoonalla verovelvollisella. Keskimääräinen kevennys olisi noin -277 euroa vuodessa.

¹ Lähde: Verohallinto

Ikäryhmittäin tarkasteltuna muutoksesta noin 3,9 prosenttia kohdistuisi alle 25-vuotiaisiin, noin 84,6 prosenttia 25–64-vuotiaisiin ja noin 11,6 prosenttia 65 vuotta täyttäneisiin verovelvollisiin.

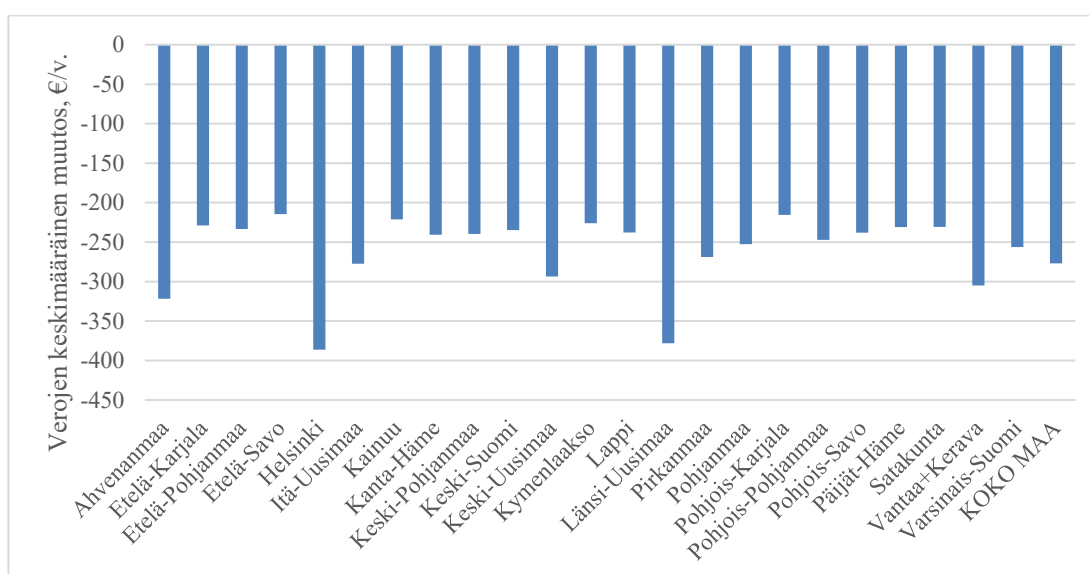
Perhetyypeittäin tarkasteltuna ehdotetuista muutoksista 38,7 prosenttia kohdistuisi yksin asuviin, 26,9 prosenttia pariskuntiin ilman alaikäisiä lapsia ja 34,3 prosenttia perheisiin, joissa on alaikäisiä lapsia.

Tulodesiileittäin ja tulonsaajaryhmittäin tarkasteltuna muutosten verotusta keventävä vaikutus kohdistuisi pääasiassa palkansaajiin noin 84 prosenttia ja eläkeläisiin noin 10 prosenttia. Muutoksesta aiheutuvat veronkevennykset kohdistuisivat noin 48,7 prosenttisesti kahteen ylimpään tulokymmenyksen. Alla olevasta taulukosta käy ilmi muutoksen verotuottovaikutukset tulonsaajaryhmittäin.

Desiili	Tulonsaaja					YHTEENSÄ
	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	
1	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
2	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
3	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,5 %	0,1 %	0,6 %
4	0,4 %	0,9 %	0,0 %	0,1 %	0,0 %	1,5 %
5	3,0 %	1,3 %	0,3 %	0,1 %	0,0 %	4,7 %
6	6,9 %	1,7 %	0,4 %	0,1 %	0,1 %	9,0 %
7	12,7 %	1,8 %	0,4 %	0,1 %	0,1 %	15,1 %
8	18,0 %	1,8 %	0,5 %	0,0 %	0,1 %	20,4 %
9	17,5 %	1,6 %	0,6 %	0,0 %	0,1 %	19,8 %
10	25,4 %	1,4 %	1,1 %	0,0 %	1,0 %	28,9 %

Desiili \ Tulonsaaja	Palkansaaja	Eläkeläinen	Yrittäjä	Työtön	Muut	YHTEENSÄ
YHTEENSÄ	83,8 %	10,4 %	3,4 %	0,9 %	1,5 %	100,0 %

Alueellisesta näkökulmasta ehdotettujen muutosten verotusta keventävän yhteisvaikutuksen arvioidaan olevan jokseenkin epätasainen. Ahvenanmaalla, Helsingissä ja Länsi-Uudenmaan hyvinvointialueilla vaikutus olisi enemmän kuin 15 prosenttia keskimääräistä suurempi ja vastavasti vaikutus olisi enemmän kuin 15 prosenttia keskimääräistä pienempi Etelä-Karjalan, Etelä-Pohjanmaan, Etelä-Savon, Kainuun, Keski-Suomen, Kymenlaakson, Pohjois-Karjalan, Päijät-Hämeen ja Satakunnan hyvinvointialueilla.

4.2.10 Vaikutukset kuntien talouteen

Hallituksen esityksellä ei ole vaikutusta kuntien talouteen. Hallitusohjelman mukaisesti hallituksen veroperusteisiin tekemien muutosten verotuottovaikutus kompensoidaan kunnille. Tässä esityksessä vuodelle 2027 ehdotetut muutokset, lukuun ottamatta työsuhteoptioiden verotukseen ehdotettavia verotusta lykkäviä muutoksia, alentavat kunnallisveron tuottoa 85 miljoonaa euroa. Veroperustemuutoksista johtuvien verotulomenetyksien korvaus perustuu kuntien peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (618/2021) 33 §:ään. Ansiotuloveroperusteiden muutosten kompensoinnit toteutetaan valtion talousarvion määrärahamomentin 28.90.35. *Valtion korvaus kunnille veroperustemuutoksista aiheutuvista verotulojen menetyksistä kautta.*

4.2.11 Tulonjakovaikutukset

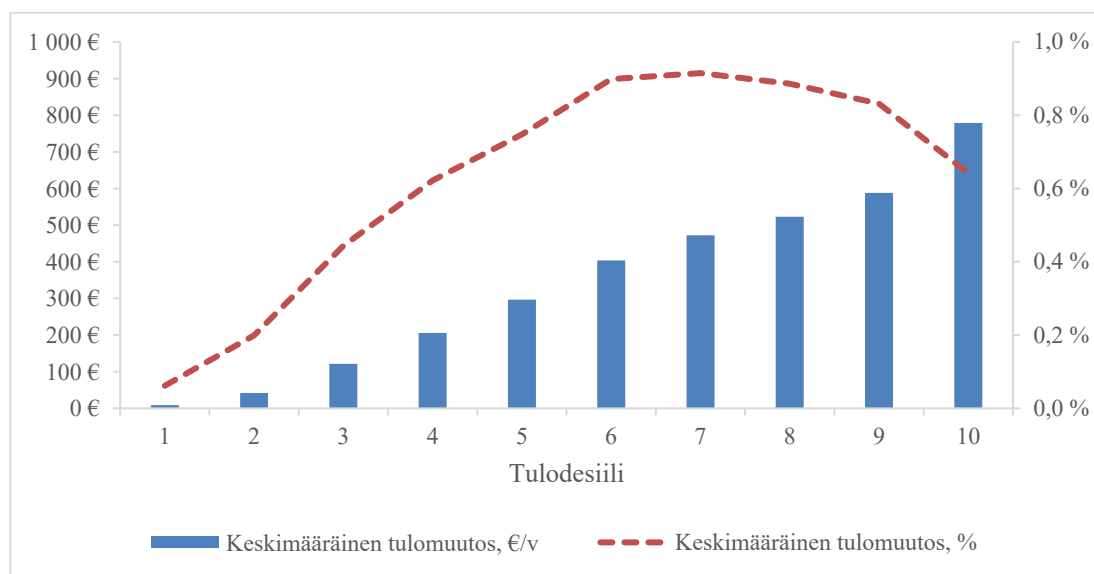
Tuloverotuksen veroperusteisiin ehdotetuilla muutoksilla olisi vaikutusta henkilöiden väliseen tulonjakoon. Tuloerojen muutosta mitataan Gini-kertoimen avulla. Gini-kerroin on kotitalouksien käytettävissä olevien tulojen jakautumista kuvaava indikaattori, joka voi saada arvot 0:n ja 100:n välillä. Mitä korkeampi indikaattorin arvo on, sitä suuremmat tuloerot ovat. Suomessa

tuloerot ovat esimerkiksi muihin OECD-maihin verrattuna pienet, mutta tuloerot ovat kasvaneet 1990-luvun alun tasosta merkittävästi. Tuorein tuloerojen tarkastelu, jonka Tilastokeskus on tehnyt tulonjaon kokonaistilaston tiedoista, on vuodelta 2024. Tuloeroja kuvaavan Gini-kertoimen arvo oli 28,4, mikä on 0,5 prosenttiyksikköä enemmän kuin vuotta aiemmin.

Valtiovarainministeriön vero-osasto on tehnyt staattisen laskelman tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten vaikutuksista tuloeroihin.

Tarkasteluun sisältyivät progressiivisen tuloveroasteikon muutokset, perusvähennyksen korottaminen, työtulovähennyksen kasvattaminen, yrittäjävähennyksen korottaminen sekä työsuhdeoptioiden verotuskäytännön muutos. Aineistopuutteista johtuen tarkasteluun ei ole voitu sisällyttää henkilöstöantien verotusta, verovapaita sosiaalietuuksia, juomapakkausten panteista saadun tulon verotusta sekä korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevia muutoksia.

Alla olevaan kuvioon on koottu edellä mainittujen tuloveroperusteisiin tässä esityksessä tehtyjen muutosehdotusten yhteisvaikutukset tulodesiileittäin. Kuvioista käy ilmi, että verotus kevenisi kaikissa tulodesiileissä. Vaikutus olisi euromääräisesti suurin tulodesiilissä 10 eli suurituloisilla kotitalouksilla. Suhteellisesti vaikutus olisi suurin tulodesiileissä 6–8. Kuviossa esitetyt muutokset on laskettu OECD:n modifioidun ekvivalenssiasteikon mukaisilla kotitalouskohtaisilla ekvivalenteilla tuloilla.

Tässä esityksessä ehdotettujen veroperustemuutosten yhteisvaikutus tulonjakoon Gini-kertoimella mitattuna on +0,03 prosenttiyksikköä eli toimenpiteet kasvattaisivat tuloeroja hieman.

4.2.12 Työllisyysvaikutukset

Ehdotettujen muutosten vaikutusta työllisyyteen voidaan laskennallisesti arvioida estimoimalla muutosten vaikutusta niin sanottuun työllistymisveroasteeseen sekä hyödyntämällä tutkimuskirjallisuudesta saatavia työllistymisjoustoestimaatteja. Työllistymisveroasteella tarkoitetaan ansiotuloveroihin, veronluonteisiin vakuutusmaksuihin ja tulonsiirtoihin kuluvaan osuutta palkkatuloista työttömän henkilön työllistyessä. Koska työttömien henkilöiden palkkatuloja ei voida

havaita, on näitä työllistymispalkkoja arvioitu lineaarisella regressiomallilla. Menetelmää ovat kuvanneet tarkemmin muun muassa Kärkkäinen ja Tervola (2018)². Työvoiman tarjonnan joustoista, eli siitä kuinka työvoiman tarjonta reagoi työllistymisen kannusteiden muutoksiin on laajasti tutkimusta. Lundberg ja Norell (2020)³ päättelivät 35 tutkimuksen perusteella politiikkarelevantin koko populaatiota koskevan jouston olevan välillä 0,1–0,2. Jäntti ym. (2015)⁴ arvioivat Suomea koskien osallistumisjoustoksi 0,17, jota on sovellettu tässä ehdotettujen työllisyysvaikutusten arvioinnissa.

Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten työllisyysvaikutusten arviointi perustuu SISU-mikrosimulointimallilla simuloituihin muutoksiin henkilöiden työllistymisveroasteissa. Ehdotettujen muutosten arvioidaan alentavan työllistymisveroasteita vain marginaalisesti. Työllisyysvaikutus on arvioitu soveltamalla työn tarjonnan joustoa työllistymisveroasteiden muutoksiin ja suhteuttamalla vaikutus työllisten määrään. Tällä menetelmällä arvioituna tässä esityksessä ehdotettujen muutosten, pois lukien henkilöstöantien verotusta, verovapaita sosiaalietuuksia, juomapakkausten panteista saadun tulon verotusta sekä korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevia muutoksia.

, yhteisvaikutuksen voidaan arvioida kasvattavan työllisten lukumäärää noin 9 000 työllisellä. On kuitenkin otettava huomioon, että työllisyysvaikutukset realisoituvat viiveellä ja niiden toteutuminen riippuu työmarkkinoiden toimivuudesta sekä yleisestä taloustilanteesta.

4.2.13 Sukupuolivaikutukset

Tuloverotus perustuu tulojen verottamiseen ja verotus toimitetaan samalla tavalla sukupuolesta riippumatta, joten myöskään tässä esityksessä ehdotettujen muutosten vaikutukset eivät ole riippuvaisia sukupuolesta. Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten, lukuun ottamatta henkilöstöantien verotusta, verovapaita sosiaalietuuksia, juomapakkausten panteista saadun tulon verotusta sekä korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamista koskevat muutosehdotukset, kokonaisverotuottovaikutuksesta noin 55,3 prosenttia arvioidaan kohdistuvan miehiin ja 44,7 prosenttia naisiin. Vaikutusten kohdentuminen on seurausta ansio- ja pääomatulojen jakaantumisesta sukupuolten kesken.

4.2.14 Lastensuojelulain nojalla maksettavien taloudellisten tukien verokohtelu

Ehdotuksella selkeytettäisiin lastensuojelulain nojalla maksettavien taloudellisten tukien verokohtelua säätämällä ne verovapaiksi tuloverolain 92 §:ssä. Lastensuojelulain perusteella voidaan myöntää taloudellista tukea useiden eri säännösten nojalla. Tukien tarkoituksena on turvata lapsen ja nuoren kasvu, kehitys ja itsenäistyminen sekä ehkäistä syrjäytymistä. Kyseiset suoritukset eivät ole vastiketta työstä tai ansiotoiminnasta, vaan ne ovat luonteeltaan yksilöllisesti harkittuja, tarveperusteisia ja usein tiettyyn käyttötarkoitukseen sidottuja tukia, joilla katetaan esimerkiksi asumiseen, koulunkäyntiin, harrastuksiin, yhteydenpitoon tai itsenäistymiseen liittyviä menoja.

² Kärkkäinen, O., & Tervola, J. (2018). Talouspolitiikan vaikutukset tuloeroihin ja työllisyyteen 2015–2018.

³ Lundberg, J., & Norell, J. (2020). Taxes, benefits and labour force participation: A survey of the quasi-experimental literature. *Journal of the Finnish Economic Association*, 1(1), s. 60–77.

⁴ Jäntti, M., Pirttilä, J., & Selin, H. (2015). Estimating labour supply elasticities based on cross-country micro data: A bridge between micro and macro estimates? *Journal of Public Economics*, 127, s. 87–99.

Ehdotuksella arvioidaan olevan verotuottoa alentava vaikutus, koska sellaiset suoritukset, jotka nykytilassa voisivat tulla verotetuiksi, säädettäisiin verovapaiksi. Vaikutuksen määrää ei kuitenkaan ole mahdollista arvioida luotettavasti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Verohallinnolla ei ole tietoa siitä, missä laajuudessa lastensuojelulain nojalla maksettavat tuet, avustukset ja kustannuskorvaukset on ilmoitettu verotusta varten tai missä määrin niitä on tosiasiallisesti verotettu. Koska suoritusten ilmoittamiskäytännöt ovat vaihdelleet eikä suorituksista ole ainakaan täysimääräisesti toimitettu ennakonpidätystä, verovapaaksi säätämisen vaikutusta verokertymään ei voida arvioida täsmällisesti.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella verotuottovaikutuksen voidaan kuitenkin arvioida olevan julkisen talouden kokonaisuuden kannalta vähäinen. Hyvinvointialueiden vuoden 2024 palveluluokkakohtaisten tilinpäätöstietojen perusteella lastensuojelun palveluluokille kohdistuneet kotitalouksien avustuksina käsitellyt kustannukset olivat yhteensä noin 20,2 miljoonaa euroa. Näistä noin puolet on karkeasti arvioiden itsenäistymisvaroja, jolloin muun taloudellisen tuen määrä olisi vuositason arviolta noin 10 miljoonaa euroa. Tietoja ei kuitenkaan ole mahdollista eritellä tarkasti lastensuojelulain yksittäisten säännösten tai eri tukimuotojen perusteella. Verotuottovaikutusta pienentää lisäksi se, että suoritukset ovat usein euromäärältään vähäisiä ja yksilöllisesti mitoitettuja, minkä vuoksi osa niistä jäisi todennäköisesti jo määränsä vuoksi verotuksen tosiasiallisen vaikutusalan ulkopuolelle.

Ehdotus poistaisi nykytilaan liittyvää tulkinnanvaraisuutta ja yhdenmukaistaisi hyvinvointialueiden sekä Verohallinnon käytäntöjä. Tämä vähentäisi tapauskohtaiseen arviointiin liittyvää hallinnollista työtä ja selkeyttäisi oikeustilaa. Verovapaus myös varmistaisi nykyistä paremmin, että taloudellinen tuki kohdistuu täysimääräisesti siihen tarkoitukseen, johon se on myönnetty.

4.2.15 Juomapakkausten panteista saadun tulon verovapaus

Käytettävissä ei ole tietoja juomapakkausten panteista saadun tulon perusteella kertyneistä verotuloista. Panteista saadun tulon verovapaudella voidaan kuitenkin arvioida olevan vain vähäinen vaikutus verotuloihin. Näiden tulojen veronalaisuus ei välttämättä ole kaikille selvää ja tuloja ilmoitetaan Verohallinnolle nykyisin suhteellisen rajoitetusti. Kansalaisten ja kuluttajien näkökulmasta ehdotus kuitenkin keventäisi verotukseen liittyviä ilmoitusvelvoitteita. Ehdotuksen voidaan arvioida tuottavan myös ympäristöhyötyjä, sillä kerättyjen juomapakkausten panteista saadun tulon verovapaus osaltaan kannustaisi juomapakkausten kierrätykseen.

4.2.16 Korkovähennysoikeuden rajoittaminen

4.2.16.1 Vaikutukset julkiseen talouteen

Yhteisetuksien maksamista verotuksessa vähennyskelpoisista nettokorkomenoista ei ole olemassa yksityiskohtaisia verotustietoja, sillä yhteisetuudet eivät erittele veroilmoituksellaan kulujaan kuten korkokuluja, vaan ilmoittavat kulut yhtenä eränä. Veroilmoitustiedoista kuitenkin ilmenee, että pääosa yhteisetuksista harjoittaa yhteisöihin verrattuna laajuudeltaan pientä toimintaa. Yhteisetuksien näkökulmasta korkovähennysrajoitukseen sisältyvä 500 000 euron soveltamiskynnys on suurimmassa osassa tapauksia hyvin korkea. Vuoden 2025 veroilmoitustietojen perusteella vain noin 20 yhteisetuutta on ylipäätään ilmoittanut vähennyskelpoisia kuluja vähintään 500 000 euroa. Nämä kaikki olivat yhteismetsiä. Veroilmoitusten liitteenä toimitettujen tilinpäätösten perusteella nettokorkomenot eivät kuitenkaan ylittäneet 500 000 euroa kuin korkeintaan yksittäisillä verovelvollisilla ja näiden yhteenlasketut nettokorkomenot olivat korkeintaan muutama miljoonaa euroa. Yhteisetuksien korkomenojen vähennysoikeuden rajoittamisella voi siten olla pieni vaikutus yhteisöveron tuoton kasvuun, mutta tämän vaikutuksen ei

arvioida olevan merkittävä. Muutos rajoittaisi yhteismetsien korkovähennysten hyödyntämistä voitonsiirtoon ja myös ehkäisisi niitä jatkossa.

4.2.16.2 Vaikutukset verovelvollisiin

Niiden verovelvollisten, joiden nettokorkomenot olisivat yli 500 000 euroa tulisi jatkossa täyttää korkomenojen ilmoittamista varten oleva liitelomake. Koska muutos koskisi käytännössä vain harvoja yksittäisiä verovelvollisia, muutoksesta yhteisetuksille kokonaisuudessaan koitua hallinnollinen taakka olisi pieni.

4.2.16.3 Vaikutukset viranomaisen toimintaan

Muutos aiheuttaisi muutoksia Verohallinnon ohjeistuksiin, lomakkeisiin ja tietojärjestelmiin. Kokonaisuudessaan Verohallinnolle muutoksesta koitua hallinnollinen taakka arvioidaan kuitenkin pieneksi.

4.2.17 Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän ilmoittaminen tulorekisteriin

4.2.17.1 Vaikutukset tulorekisterin tulonsaajille ja sidosryhmille

Ehdotetut muutokset ovat omiaan edistämään tulotietojärjestelmän tietosisällön oikeellisuutta ja ajantasaisuutta, kun lainmuutoksen 418/2025 johdosta aiheutunut takaisin perittyjä rikosvahinkokorvauksia koskeva tietosisällön puute korjattaisiin. Ehdotus olisi siten omiaan parantamaan rekisteröityjen tulonsaajien oikeusturvaa sekä tiedon oikeellisuutta ja ajantasaisuutta tiedon käyttäjien käsitellessä tietoja omassa toiminnassaan, kuten esimerkiksi Verohallinto verotuksen toimittamisen yhteydessä. Velvollisuus ilmoittaa tiedot tulorekisteriin koskisi Oikeusrekisterikeskusta, eivätkä ehdotetut muutokset vaikuttaisi muiden suorituksen maksajien velvollisuuksiin.

4.2.17.2 Vaikutukset Tulorekisteriyksikön toimintaan

Ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan vaikutuksia Verohallinnon Tulorekisteriyksikön toimintaan.

4.2.17.3 Vaikutukset Oikeusrekisterikeskuksen toimintaan

Ehdotetuilla muutoksilla arvioidaan olevan vähäisiä vaikutuksia Oikeusrekisterikeskuksen toimintaan. Tulorekisteriin ilmoitettavia tapausmääriä arvioidaan olevan vuositasolla keskimäärin muutamasta kymmenestä noin sataan kappaleeseen.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

5.1.1 Työsuhdeoptioiden verotusajankohdan siirtäminen osakkeiden myyntivuoden verotukseen

Työsuhdeoptioiden verotusajankohdan siirtäminen osakkeiden myyntihetkeen voitaisiin teknisesti yksinkertaisimmillaan toteuttaa siten, että verotus toteutettaisiin kokonaisuudessaan luovutusvoittoverotusta koskevien säännösten perusteella kohdeosakkeiden myyntivuoden verotuksessa. Tällöin työsuhdeoption perusteella saatu etu tulisi verotetuksi vasta osakkeet

myytäessä ja verotus tapahtuisi pääomatulona. Tämä tarkoittaisi samalla sitä, että nykyisin ansiotulona verotettava työsuhteeseen perustuva etu muuttuisi pääomatulona verotettavaksi tuloksi.

Edellä mainittu ratkaisu vastaisi pitkälti esimerkiksi Virossa, Latviassa ja Liettuassa käytössä olevaa mallia, jotka vaikuttaisivat olevan työntekijän ja työnantajan kannalta yksinkertaisimmat ja verotuksellisesti edullisimmat mallit Euroopassa. Näissä maissa verotus realisoituu tiettyjen ehtojen täytyessä vasta osakkeet myytäessä ja verotus tapahtuu suhteellisen verokannan mukaan.

Asiassa on kuitenkin huomioitava myös se, että kyseisten valtioiden verojärjestelmät kokonaisuudessaan ovat hyvin erilaisia Suomeen verrattuna. Arvioitaessa muiden maiden mallien soveltumista Suomeen, tuleekin työntekijän ja työnantajan kannalta arvioidun edullisuuden ja yksinkertaisuuden lisäksi ottaa huomioon myös Suomen verojärjestelmän perusrakenne sekä mahdollisten muutosten vaikutukset verotuloihin. Suomessa on käytössä eriytetty tuloverojärjestelmä, jossa työsuhteen perusteella saatuja etuja verotetaan ansiotulona. Työsuhdeoptiossa on kyse työsuhteeseen perustuvasta oikeudesta merkitä osakkeita käypää arvoa alempaan hintaan, joten tuloverojärjestelmän perusrakenteen mukaisesti kyse on tältä osin selvästi ansiotuloverotuksen piiriin kuuluvasta edusta.

Verojärjestelmän perusrakenteen lisäksi edellä mainittuun ratkaisuun sisältyisi ongelmallisuuksia myös verotulojen kertymisen näkökulmasta erityisesti kansainvälisissä tilanteissa, joissa työntekijä ei enää asuisi Suomessa osakkeiden myyntihetkellä. Näissä tilanteissa olisi mahdollista, että Suomella ei olisi enää verotusoikeutta osakkeiden myyntihetkellä, jolloin riskinä olisi se, että Suomesta poismuuttaneen henkilön työsuhdeoption perusteella saamaa Suomessa työskentelystä kertynyttä etua ei saataisi verotettua Suomessa. Verotusoikeuden turvaaminen edellyttäisi esimerkiksi maastapoistumisveron tai muun vastaavan järjestelyn käyttöönottoa.

Suomessa olisikin edelleen perusteltua verottaa työsuhdeoption perusteella saatava etu alihintaisesta osakemerkinnästä ansiotulona ja osakkeen omistusaikana tapahtuva arvonnousu pääomatulona, vaikka verotus siirrettäisiinkin osakkeen myyntivuoden verotukseen.

5.1.1.1 Verotusajankohdan siirto osakkeiden myyntivuoden verotukseen siten, että etua verotettaisiin edelleen ansiotulona ja pääomatulona

Työsuhdeoptioiden verottaminen siten, että työsuhteen perusteella saatu etu verotettaisiin edelleen ansiotulona ja osakkeen omistusaikana tapahtuva arvonnousu pääomatulona, edellyttää sen ratkaisemista, miten ja missä vaiheessa määriteltäisiin ansiotulona verotettavan edun määrä ja sen perusteella maksettavaksi määrättävät verot. Jos ansiotulona verotettavan edun määrä määriteltäisiin ja vahvistettaisiin vasta osakkeiden myyntihetkellä, voisi se johtaa ongelmiin esimerkiksi edun arvostamisen ja Suomen verotusoikeuden määrittelyn osalta. Osakkeiden luovuttaminen voi tapahtua esimerkiksi kymmenien vuosien päästä osakkeen merkinnästä, jolloin osakkeen käyvän arvon määrittäminen osakkeen merkintähetkellä tai verotusoikeuden jakautuminen eri valtioiden kesken voisi olla hyvin ongelmallista tai jopa mahdotonta. Arvostamiseen liittyvä ongelma korostuu erityisesti listaamattomissa yhtiöissä, joiden käyvän arvon määrittämiseen liittyy muutenkin tulkinnanvaraisuutta. Myös tiedon saaminen Verohallinnolle voisi tuoda haasteita. Työnantajalle voisi olla haastavaa asettaa ilmoitusvelvollisuutta osakkeiden myyntihetkeen, koska työnantajalla ei välttämättä ole tietoa osakkeiden myynnistä. Jos ilmoittaminen taas jäisi vain henkilön oman ilmoituksen varaan, voisi erityisesti kansainvälisissä tilanteissa olla riskinä, että Suomesta poismuuttaneen henkilön työsuhdeoption perusteella saamaa Suomesta kertynyttä etua ei saataisi verotettua Suomessa.

Edellä mainittu huomioiden olisi perusteltua, että työsuhdeoption perusteella määräytyvä ansiotulona verotettavan edun määrä vahvistettaisiin edelleen option käyttöhetkellä ja työnantaja antaisi edusta tarvittavat ilmoitukset tulorekisteriin nykyiseen tapaan. Koska edun määrä perustuisi listaamattoman yhtiön osakkeen käypään arvoon, tulisi myös Verohallinnon vahvistaa edun määrä tässä vaiheessa, jotta se voitaisiin myöhemmin laittaa sellaisenaan verotuksen perusteeksi. Samoin tulisi tässä vaiheessa vahvistaa myös Suomen verotusoikeus kansainvälisissä tilanteissa. Muussa tapauksessa edun arvon määrittelyyn sekä Suomen verotusoikeuteen voitaisiin joutua palaamaan osakkeiden myyntivuoden verotuksessa, joka voi olla esimerkiksi yli kymmenen vuoden päästä osakkeiden merkinnästä.

Jos edun määrä, Suomen verotusoikeus ja muut tulon verottamista koskevat edellytykset vahvistettaisiin jo optioiden käyttövuoden verotuksessa, mutta tuloa ei kuitenkaan verotettaisi kyseisen vuoden verotuksessa, edellyttäisi se erityisen menettelyn rakentamista optioiden käyttövuoden verotukseen, jossa verovelvollinen saisi asiasta myös valituskelpoisen päätöksen.

Kokonaisuutena arvioiden on pidetty perustelluimpana ja selkeimpänä ratkaisuna toteuttaa muutos tässä esityksessä ehdotettavalla tavalla siten, että työsuhdeoption perusteella määräytyvä ansiotulona verotettava etu verotettaisiin nykyiseen tapaan optioiden käyttövuoden verotuksessa, mutta optiotulon perusteella määräytyvä osuus verovuoden veroista lykättäisiin maksettavaksi vasta osakkeiden myyntivuoden verotuksessa ilman korkoa ja kuluja. Muutos siirtäisi työsuhdeoption perusteella muodostuvan edun veronmaksuvelvollisuuden kokonaisuudessaan osakkeiden myyntivuoden verotukseen ja ratkaisisi näin ollen edun verotusajankohtaan liittyvän ongelman, joka tällä hetkellä optioverotuksessa koetaan.

5.2 Ulkomaiden lainsäädäntö ja muut ulkomailla käytetyt keinot

5.2.1 Työsuhdeoptioiden verotus

Yleistä

Eri maiden osakepohjaisten kannustinjärjestelmien verotuksesta löytyy kootusti tietoa esimerkiksi osakeoptiopoliitikan uudistamista kaikkialla Euroopassa ajavan kampanjan, [Not Optional | Latest Rankings](#). Listauksessa on otettu huomioon viisi osaluuetta:

1. Järjestelyn laaja soveltuvuus
2. Merkintähinta
3. Vähemmistöosakkaat ja hallinnollinen taakka
4. Työntekijän verotuksen ajoitus
5. Työntekijän verotuksen taso
6. Työnantajan verotus

Listauksen kärjessä ovat Viro, Latvia ja Liettua, jotka ovat saaneet täydet pisteet kaikista osaluueista. Näissä maissa työsuhdeoption saaminen tai käyttäminen osakemerkintään ei realisoi verotettavaa tuloa, jos työntekijä on pitänyt optioita riittävän ajan (1 tai 3 vuotta) ennen osakemerkintää. Järjestelyille ei ole esimerkiksi työntekijään, yhtiöön tai edun arvoon liittyviä ehtoja.

Valmistelun aikana on lisäksi pyydetty kaikista EU-maista sekä Iso-Britanniasta tietoa osakepohjaisten kannustinjärjestelmien verotuksesta. Seuraavassa on käsitelty saatujen vastausten perusteella tiiviisti ja maakohtaisesti, niiden valtioiden verotusta, joista vastauksia saatiin.

Luxemburg

Luxemburgissa osakeoptioiden verotukseen sovelletaan yleisiä tuloverotuksen sääntöjä. Osakesidonnaisen palkitsemisen viitekehyksen kokonaisuudistus on alkuvaiheessa ja saattaa muuttaa nykyistä kohtelua merkittävästi.

Kreikka

Kreikassa osakeoptioista kertyvä tulo verotetaan pääomatulona 15 prosentin verokannalla, jos osakeoptioita on pidetty vähintään 24 kuukautta. Jos osakeoptioita on pidetty alle 24 kuukautta, suhteellinen osuus tulosta verotetaan ansiotulona (verokanta enintään 44 prosenttia).

Lisäksi 15 prosentin verokanta soveltuu ilmaiseksi kannustinjärjestelmien perusteella saatuihin osakkeisiin, jos tietyt tavoitteiden saavuttamiseen tai työssäoloaikaan liittyvät edellytykset täyttyvät. Tällöin verotus tapahtuu vasta, kun osakkeet myydään, eikä osakkeiden saamishetkellä.

Listamattomien start-up -yhtiöiden kohdalla osakeoptioista saatu tulo verotetaan 5 prosentin verokannalla, jos optioiden saamisesta on kulunut vähintään 36 kuukautta ja tietyt edellytykset täyttyvät.

Belgia

Belgiassa työsuhdeoption verotus realisoituu jo silloin, kun työntekijä saa optiot. Etu verotetaan ansiotulona. Jos optio itsessään on julkisesti listattu, sen arvona pidetään edeltävän päivän päättöskurssia. Jos optio ei ole julkisesti listattu, sen arvona pidetään 18 prosenttia kohde-etuutena olevan osakkeen arvosta. Jos optiolla on yli viiden vuoden pituinen käyttöaika, tätä prosenttia korotetaan yhdellä prosenttiyksiköllä jokaista viittä vuotta ylittävää vuotta tai vuoden osaa kohden.

Tiettyjen edellytysten täytyessä prosentti puolitetaan. Edellytykset liittyvät muun muassa kohde-etuutena olevan osakkeen merkintähinnan sitovuuteen, merkintäajankohtaan, riskiin osakkeen arvonlaskemisesta ja siihen, että osakkeet ovat työnantajayhtiön tai sen omistavan yhtiön osakkeita.

Jos kuitenkin osakkeen merkintähinta on alempi kuin osakkeen arvo silloin, kun optiot saadaan, erotus lisätään verotettavaan arvoon. Jos edunsaaja maksaa vastiketta osakeoptioiden saamiseksi, verotettavaa arvoa alennetaan tällä vastikkeella. Jos optio sisältää ehtoja, jotka takaavat työntekijälle varman tulon, tämän tulon arvo verotetaan ansiotulona, jos se on korkeampi kuin muuten laskettu verotettava tulo optiosta.

Osakkeiden myyminen on tällä hetkellä verovapaata. Valmisteilla on kuitenkin sääntely, jonka mukaan osakkeiden myyntivoitot olisivat veronalaisia 10 prosentin verokannalla. Työsuhdeoptiolla merkityn osakkeen luovutuksessa veronalaisen tulon määränä pidettäisiin osakkeen myyntihinnan ja merkintähetken hinnan erotusta.

Osakkeiden antaminen ilman työsuhdeoptioita realisoisi ansiotulon verotuksen silloin, kun työntekijä saa osakkeet. Osakkeiden arvona pidetään niiden käypää arvoa. Yhtiö voi kuitenkin

pääomakorotuksen yhteydessä tietyin edellytyksin laskea liikkeeseen henkilöstölle tarjottavia osakkeita enintään 20 prosentin verovapaalla alennuksella osakkeiden todellisesta arvosta, jos osakkeisiin liittyy viiden vuoden mittainen luovutusrajoitus merkintähetkestä lukien, ja ne ovat rekisteröityjä. Lisäksi, jos osakeoptioita myönnetään tällaisen pääomakorotuksen yhteydessä, näiden optioiden myöntämistä ei katsota veronalaiseksi tuloksi.

Ruotsi

Ruotsissa työsuhdeoption perusteella saatu etu verotetaan ansiotulona sinä verovuonna, jolloin oikeus käytetään tai siirretään, jos henkilöllä on työsuhteensa perusteella oikeus hankkia arvopapereita tulevaisuudessa ennalta määrättyyn hintaan tai muutoin edullisin ehdoin. Etuuden arvo on arvopaperin markkina-arvon ja työntekijän maksaman hinnan erotus.

Työsuhdeosakeoptioon liittyvä etu ei kuitenkaan tietyin edellytyksin ole veronalaista ansiotuloa. Yhtiön tulee muun muassa olla listaamaton, työntekijämäärän tulee olla alle 150, liikevaihdon tai taseen loppusumman tulee olla enintään 280 miljoonaa kruunua, yhtiö ei saa harjoittaa tiettyjä toimintoja, yhtiö ei saa olla toiminut yli 10 vuotta ja se ei saa olla taloudellisissa vaikeuksissa. Edellytyksenä on myös, että optioiden arvo ei saa ylittää työntekijäkohtaisesti 3 miljoonaa kruunua ja yhtiökohtaisesti 75 miljoonaa kruunua optioiden hankintahetkellä. Työntekijän osalta edellytyksinä on lisäksi, että työntekijä on ansainta-ajan työsuhteessa yhtiöön, työaika on vähintään 30 tuntia viikossa, palkka ylittää tietyn tason ja työntekijän omitusosuus ja äänivalta ovat ale viisi prosenttia yhtiössä.

Osakkeiden myynti verotetaan pääomatulona.

Espanja

Espanjassa verotus realisoituu, kun osakkeet saadaan. Osakkeen käyvän hinnan ja työntekijän maksaman hinnan välinen erotus on veronalaista ansiotuloa. Tulo on kuitenkin vapautettu verosta enintään 12 000 euroon vuodessa tai 50 000 euroon vuodessa, jos kyse on start-up -yhtiön osakkeista ja tietyt vaatimukset täyttyvät. Näihin vaatimuksiin kuuluu muun muassa se, että osakkeiden luovutus on osa yrityksen yleistä palkitsemispolitiikkaa, edistää henkilöstön osallistumista yritykseen, henkilöstön omistus ei ylitä 5 prosenttia yrityksen pääomasta ja että työntekijä pitää osakkeita kolmen vuoden ajan.

Osakkeiden luovutus verotetaan pääomatulona. Tulon määrä on osakkeiden luovutushinta vähennettynä osakkeiden hankintahetken käyvällä arvolla.

Puola

Puolassa verotuskohtelu riippuu siitä, täyttäväkö järjestely verolainsäädännössä määritellyn kannustinohjelman edellytykset.

Jos työntekijä hankkii edellytykset täyttävän kannustinohjelman perusteella osakkeita, tulo verotetaan pääomatulona 19 prosentin verokannalla vasta, kun osakkeet luovutetaan vastiketta vastaan. Myöntämishetkellä tai optioiden käyttämishetkellä ei synny veronalaista tuloa. Mahdolliset luovutusrajoitukset eivät vaikuta verotukseen.

Jos oikeudet (esimerkiksi optiot) annetaan ohjelmassa, joka ei täytä lakisääteisiä kannustinohjelman edellytyksiä, verotus tapahtuu ansiotulona sillä hetkellä, kun etu tosiasiallisesti realisoituu, eli esimerkiksi osakkeiden merkintähetkellä tai jo optioiden saamishetkellä.

Luovutusrajoituksilla ja muilla ehdoilla voi olla merkitystä siihen, milloin tulon katsotaan realisoituvan. Myös osakkeiden myöhempi luovutus verotetaan ansiotulona.

Bulgaria

Bulgariassa veronalaista ansiotuloa on osakkeiden hankintahetken markkina-arvo vähennettynä työntekijän maksamalla hinnalla. Verotettavaa ansiotuloa muodostuu myös jo optioiden saamisen yhteydessä. Osakkeiden myynnistä tai vaihdosta syntyy veronalaista tuloa. Tietyissä tilanteissa luovutuksesta syntyvä tulo voi olla verovapaata.

Viro

Virossa optioiden saaminen ei realisoi verotusta. Optioiden käyttäminen osakkeiden merkitsemiseen ei realisoi verotusta, jos se tapahtuu yli kolmen vuoden kuluttua optioiden saamisesta. Lisäksi edellytyksenä on, että optiosopimus on allekirjoitettu digitaalisesti tai notaarin vahvistamana tai että työnantaja on toimittanut sopimuksen verovirastolle viiden työpäivän kuluessa sen tekemisestä.

Jos optioiden käyttäminen tapahtuu aiemmin tai ne siirretään, etu verotetaan luontoisetuna, josta työnantaja maksaa 22 prosentin tuloveron ja 33 prosentin sosiaaliveron. Edun arvo on osakkeiden markkina-arvon ja merkintahinnan välinen erotus, jos optioilla merkitään osakkeita. Jos optiot siirretään, edun arvo on markkina-arvon ja työntekijän optiosta maksaman hinnan välinen erotus. Osakkeiden käyvän arvon määrittämiseen ei ole erityisiä säännöksiä ja verovelvolliset voivat käyttää valitsemaansa menetelmää, kunhan se on luotettava.

Optiolla merkittyjen osakkeiden myynti verotetaan pääomatulona 22 prosentin verokannalla.

Verotettava määrä on myyntihinnan ja hankintamenon välinen erotus. Hankintameno voidaan sisällyttää option hinta, osakkeiden merkintahinta sekä niiden osakkeiden arvo, joista työnantaja on maksanut veron.

Saksa

Saksassa verotus realisoituu lähtökohtaisesti silloin, kun optiot käytetään osakemerkintään tai osakkeet muutoin saadaan. Etu verotetaan ansiotulona. Tiettyjen edellytysten täytyessä etu verotetaan kuitenkin vasta osakkeiden myyntihetkellä, työsuhteen päättyessä tai viimeistään 15 vuoden kuluttua. Edellytykset liittyvät muun muassa työntekijän säännölliseen palkkaan ja yhtiön kokoon. Tietyissä tapauksissa etu voi myös olla verovapaa 2 000 euroon saakka. Myynti- ja luovutusrajoituksilla voi myös tietyissä tilanteissa olla vaikutusta verotukseen. Osakkeiden myöhemmästä myynnistä peritään 25 prosentin lähdevero.

Iso-Britannia

Iso-Britannia viittasi vastauksessaan ohjeistukseen: [Tax and Employee Share Schemes: Overview - GOV.UK](#). Ohjeistuksen mukaan Iso-Britanniassa on käytössä järjestelmiä, joihin liittyy veroetuja:

[Share Incentive Plans](#)

Jos työntekijä pitää saamansa osakkeet järjestelmässä viisi vuotta, niiden saaminen ei realisoi verotusta. Ilmaisten osakkeiden enimmäismäärä 3 600 puntaa vuodessa. Osakkeita on myös

mahdollista ostaa bruttopalkalla. Tällöin enimmäismäärä on 1 800 puntaa tai 10 prosenttia tuloista vuodessa riippuen siitä, kumpi on alempi. Osakkeiden myynti tai siirtäminen voi myös tiettyjen edellytysten täytyessä olla verovapaa. Muutoin myynti tai siirtäminen realisoituu luovutusvoittoverotuksen.

[Save As You Earn \(SAYE\)](#)

Työntekijä voi säästää enintään 500 puntaa kuukaudessa järjestelmään kolmen tai viiden vuoden ajan. Ajan päätyttyä työntekijä voi ostaa säästyneellä summalla osakkeita ennalta sovittuun hintaan. Tällöin osakkeiden ostohinnan ja käyvän arvon erotuksesta ei muodostu verotettavaa tuloa. Myöskään järjestelmästä sen päätyttyä maksetusta korosta tai bonuksesta ei muodostu verotettavaa tuloa. Osakkeiden myynti tai siirtäminen voi myös tiettyjen edellytysten täytyessä olla verovapaa. Muutoin myynti tai siirtäminen realisoituu luovutusvoittoverotuksen.

[Company Share Option Plans](#)

Työntekijä voi ostaa 60 000 punnan arvosta osakkeita kolmen ja kymmenen vuoden sisällä siitä, kun osakkeet on tarjottu hänelle. Tällöin ostohinnan ja käyvän arvon erotuksesta ei muodostu verotettavaa tuloa. Osakkeiden myynti tai siirtäminen voi myös tiettyjen edellytysten täytyessä olla verovapaa. Muutoin myynti tai siirtäminen realisoituu luovutusvoittoverotuksen.

[Enterprise Management Incentives \(EMIs\)](#)

Yhtiö voi tarjota optioita 250 000 punnan arvosta kolmen vuoden ajanjaksolla, jos yhtiöllä on varoja alle 30 miljoonaa puntaa ja alle 250 kokoaikaista työntekijää. Lisäksi edellytyksenä on, että yhtiö ei toimi tietyillä toimialoilla. Optioiden saajan tulee työskennellä vähintään 25 tuntia viikossa tai 75 prosenttia kokonaistyöajastaan yhtiössä. Edellytysten täytyessä työntekijälle ei muodostu veronalaista tuloa, jos osakkeiden hankintahinta on vähintään niiden käypä arvo optioiden saamishetkellä. Jos hankintahinta on alempi, erotus on veronalaista ansiotuloa, ellei optioiden saamisesta ole kulunut yli kymmentä vuotta. Osakkeiden myynti tai siirtäminen voi myös tiettyjen edellytysten täytyessä olla verovapaa. Muutoin myynti tai siirtäminen realisoituu luovutusvoittoverotuksen.

Yhteenveto

Tarkastelluissa maissa on hyvin erilaisia ratkaisuja osakepohjaisen palkitsemisen verotuksessa. Verotus voi realisoitua jo, kun optiot saadaan. Monessa maassa lähtökohta on Suomea vastaavasti, että verotus realisoituu, kun optioilla merkitään osakkeita. Toisaalta monissa maissa tiettyjen edellytysten täytyessä verotus ei realisoitu vielä tässä vaiheessa, vaan vasta osakkeita luovutettaessa. Osakkeiden luovutuskin voi joissain maissa olla tietyin ehdoin verovapaa. Myös siinä, verotetaanko etua ansiotulona vai pääomatulona, on vaihtelua. Tyypillisiä edellytyksiä edullisemmalle verotuskohtelulle ovat muun muassa optioiden pitäminen tietyn ajan ennen osakemerkintää, yhtiön kokoon, ikään ja toimialaan liittyvät ehdot sekä euromääräiset rajat edun arvolle.

Viron, Latvian ja Liettuan mallit vaikuttaisivat tarkastelun perusteella olevan työntekijän ja työnantajan kannalta yksinkertaisimmat ja verotuksellisesti edullisimmat. Monissa muissakin maissa on tiettyjen edellytysten täytyessä mahdollista päästä Suomeen verrattuna edullisen verokohtelun piiriin. Toisaalta joissain maissa verotus voi realisoitua ensimmäisen kerran jo optioita saadessa sekä lisäksi osakkeita merkittäessä ja luovutettaessa. Arvioitaessa muiden maiden

mallien soveltumista Suomeen, tulee työntekijän ja työnantajan kannalta arvioidun edullisuuden ja yksinkertaisuuden lisäksi ottaa huomioon Suomen verojärjestelmän systematiikka.

6 Lausuntopalaute

Täydennetään myöhemmin.

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Laki vuoden 2027 tuloveroasteikosta

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 2027 tuloveroasteikosta. Ehdotuksen mukaan verovuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa sovellettaisiin progressiivista ansiotulon tuloveroasteikkoa, jota on vuoden 2026 asteikkoon verrattuna lievennetty korottamalla asteikon tulo-rajat noin 3,2 prosentilla.

7.2 Tuloverolaki

30 a §. Yrittäjävähennys. Pykälässä yrittäjävähennyksen prosenttimääräksi muutettaisiin 5,5.

58 §. Korkomenot. Pykälän 9 momentissa täsmennettäisiin, että yhteisöiden ja elinkeinoyhtymien lisäksi myös yhteisuuksien korkomenot vähennettäisiin samalla tavalla kuin korkomenot vähennetään elinkeinotoiminnan tulosta laskettaessa.

66 §. Työsuhteeseen perustuva osakeanti. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännökset veronmaksun lykkäyksestä tilanteessa, jossa työsuhdeoption perusteella saadaan tai hankitaan muun osakeyhtiön kuin 33 a §:ssä tarkoitetun julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita. Ehdotetun 4 momentin mukaan edun käyttövuoden verotuksessa maksettavaksi määrättävä vero voitaisiin lykätä maksettavaksi osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa, jos 5 momentissa säädetyt edellytykset täyttyisivät. Tällöin edun perusteella määräytyväksi veroksi katsottaisiin se osuus verovuoden ansiotuloista menevästä verosta, joka vastaisi työsuhdeoption perusteella saadun tulo-osuutta verovuoden veronalaisista ansiotuloista. Työsuhdeoption perusteella muodostuva ansiotulona verotettava etu siten verotettaisiin edelleen optioiden käyttövuoden verotuksessa nykyiseen tapaan kyseisen verovuoden veroperusteiden mukaisesti. Muutoksella ei olisi vaikutusta esimerkiksi edun määrään, Suomen verotusoikeuteen kansainvälisissä tilanteissa tai muihin edun verottamiseen liittyviin tilanteisiin.

Optiosta saadun edun perusteella määräytyvän veron määrää ei pystytä tarkkaan erottamaan verovuoden muista ansiotuloista menevistä veroista, koska ansiotuloverotus perustuu vuosikohittaiseen verotukseen ja verovuoden verot määrättyvät kaikkien ansiotulojen ja niihin kohdistuvien vähennysten perusteella. Tämän vuoksi lykkäyksen kohteeksi tulevan veron määräytymisen perusteista ehdotetaan säädettäväksi laissa. Työsuhdeoptioedun perusteella määräytyväksi veroksi katsottaisiin se osuus verovuoden ansiotuloista menevästä verosta, joka vastaisi työsuhdeoption perusteella määräytyvän tulo-osuutta verovuoden veronalaisista ansiotuloista. Tarkastelu tehtäisiin veronalaisten bruttotulojen suhteessa. Jos esimerkiksi verovelvollisen veronalaiset bruttoansiotulot olisivat yhteensä 80 000 euroa, josta työsuhdeoptioetu olisi 20 000 euroa, työsuhdeoptioedun perusteella määräytyväksi veroksi katsottaisiin neljäsosa verovuoden ansiotuloista määrättävistä veroista. Jos siis veron määrä olisi esimerkiksi yhteensä 40 000 euroa, lykättävän veron määrä olisi yhteensä 10 000 euroa.

Mahdollisuus saada veronmaksun lykkäystä koskisi vain tilanteita, joissa työsuhdeoption perusteella saadaan tai hankitaan listaamattoman osakeyhtiön osakkeita. Muutoksella ei olisi

vaikutusta tilanteisiin, joissa optio käytettäisiin esimerkiksi julkisesti noteeratun yhtiön osakkeisiin tai myymällä työsuhdeoptiot.

Veronmaksun lykkäys koskisi työsuhdeoptiotulosta maksettavaksi määrättäviä verotusmenettelyistä annetussa laissa tarkoitettuja veroja. Näitä ovat verotusmenettelyistä annetun lain 1 §:n mukaiset valtionvero, kunnallisvero, kirkollisvero, sairausvakuutusmaksu sekä yleisradiovero. Työsuhdeoption perusteella saatava tulo voi olla myös rajoitetusti verovelvollisen tulon verotamisesta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveron alaista tuloa tai ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettua palkkatulon lähdeveron alaista tuloa. Tämän vuoksi mahdollisuus lykkäykseen koskisi myös näitä veroja.

Ehdotetussa 5 momentissa säädettäisiin veronmaksun lykkäyksen ehtoista. Verovelvollisen tulisi vaatia lykkäystä ennen optioiden käyttövuoden verotuksen päättymistä. Käytännössä tämä tapahtuisi esitetytyn veroilmoituksen täyttämisen yhteydessä. Lykkäysmahdollisuus on tarkoitettu kohdentaa kannustinjärjestelmiin, joissa olisi tietyn pituinen ansainta-aika. Myös kansainvälisessä käytännössä työsuhdeoptioiden verotukseen tehtyjen erityissäännösten ehtoissa on tyypillisesti ansainta-ajan pituuteen liittyviä ehtoja. Tarkoituksena on kohdentaa sääntely nimenomaan aitoihin kannustinjärjestelyihin ja estää säännöksen soveltuminen tilanteissa, joissa palkkaa vain maksettaisiin toisessa muodossa verotuksellisista syistä. Tämän vuoksi ehdotetussa 5 momentin 2 kohdassa ehdotetaan lykkäyksen ehdoksi, että option käyttöaika on alkanut aikaisintaan 24 kuukauden kuluttua optioiden myöntämisestä. Lisäksi option kohdeyhtiön tulisi harjoittaa option käyttöhetkellä elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua elinkeinotoimintaa ja yhtiön omaisuuden tulisi muodostua option käyttöhetkellä pääosin muusta kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettua omaisuudesta viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella laskettuna. Näiden ehtojen tarkoituksena on kohdentaa sääntely elinkeinotoimintaa harjoittaviin yhtiöihin, joiden omaisuus myös koostuu pääosin elinkeinotoiminnan varallisuudesta.

Ehdotetun 6 momentin mukaan lykätty vero määrättäisiin kannettavaksi osakekohtaisesti viimeistään osakkeen tuloverolaisissa tarkoitettuna luovutusvuoden verotuksessa lisäämällä veroverovuoden ansiotuloista maksettavaksi määrättäviin veroihin. Vero tulisi siten maksettavaksi sitä mukaan kuin osakkeita luovutettaisiin. Luovutuksella tarkoitettaisiin tuloverolain mukaisia luovutuksia, jotka laukaisevat osakkeiden luovutusvoittoverotuksen. Näin ollen esimerkiksi jatkuvuusperiaatetta noudattaen tehdyt yritysjärjestelyt eivät johtaisi lykätyn veron maksuunpanoon. Lykätty vero seuraisi tällöin uusia osakkeita hankintamenoa vastaavalla tavalla. Myöskään listautuminen tai muut vastaavat tapahtumat eivät johtaisi lykätyn veron maksuunpanoon, jos ne eivät johda osakkeiden luovutusvoittoverotukseen. Tuloverolain mukaisesti osakevaihtoa pidettäisiin luovutuksena siltä osin kuin vastikkeena saadaan rahaa. Osakkeiden siirtyminen perintönä tai lahjana rinnastettaisiin osakkeiden luovutukseen. Jotta Verohallinto saisi tiedon osakkeiden luovutuksesta, verovelvollisen olisi vuosittain ilmoitettava Verohallinnolle ennen verotuksen päättymistä, onko osakkeita luovutettu. Jos verovelvollinen ei tekisi ilmoitusta, osakkeet katsottaisiin luovutettuna ja lykätty vero määrättäisiin kannettavaksi kyseisen vuoden verotuksessa. Jos osakkeita ei kuitenkaan olisi tosiasiallisesti luovutettu, olisi verovelvollisella mahdollista hakea verovuoden verotukseen muutosta siten kuin verotusmenettelyistä annetussa laissa säädetään. Koska osakkeiden merkinnän ja niiden luovutuksen välillä voi olla hyvin pitkäkin aika, olisi verovelvollisella myös mahdollisuus keskeyttää lykkäys ilmoittamalla siitä Verohallinnolle. Keskeytystä ei voisi tehdä osittaisena, vaan se koskisi aina koko lykättyä veroa.

Koska ehdotetun muutoksen tarkoituksena on siirtää veron maksu osakkeiden luovutusvuoden verotukseen, ehdotetun 7 momentin mukaan Verolle ei määrättäisi viivästyskorkoa veron maksun lykkäyksen ajalta. Lykkäyksen päättymisvuoden verotuksesta alkaen lykättyyn veroon sovellettaisiin ansiotuloverojen viivästysseuraamuksia koskevia säännöksiä. Tämä tarkoittaisi

sitä, että veroa käsiteltäisiin vastaavalla tavalla kuin muita luovutusvuoden ansiotuloveroja. Verovelvollisen tulisi esimerkiksi maksaa vero lisäennakkona viimeistään luovutusvuotta seuraavan tammikuun loppuun mennessä välttyäkseen viivästysseuraamuksilta. Koska lykätty vero tulisi maksettavaksi vasta osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa, veron vanhentumisaika alkaisi lykkäyksen päättymisvuoden verotuksen päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

66 a §. Työsuhteeseen perustuva osakeanti muussa kuin julkisesti noteeratussa osakeyhtiössä. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi poistamalla vaatimus siitä, että annissa tulee merkitä oman työnantajayhtiön osakkeita. Muutoksen jälkeen säännös voisi siten soveltua myös sellaisiin anteihin, jossa työsuhteen perusteella merkittäisiin muun kuin oman työnantajayhtiön osakkeita. Säännös soveltuisi esimerkiksi tilanteisiin, joissa emoyhtiö järjestää henkilöstönsä tytäryhtiön työntekijöille ja myös muut säännöksessä säädetty edellytykset täyttyisivät. Säännös koskisi edelleen vain listaamattomien yhtiöiden osakemerkintöjä ja edun tulisi olla henkilöstön enemmistön käytössä. Myös muiden säännöksessä olevien edellytysten tulisi täyttyä.

89 a §. Juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 89 a § koskien juomapakkausten panteista saatua tuloa. Säännöksen mukaan juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo ei olisi veronalaista tuloa.

Vastaisuudessa luonnollisen henkilön keräämien juomapakkausten panteista saatua tuloa ei tarvitsisi myöskään ilmoittaa veroilmoituksella.

Säännös ei soveltuisi palkkatuloksi katsottavan tulon verotukseen. Jos henkilö kerää työkseen tyhjiä juomapakkauksia ja saa tästä palkkaa, tulo verotettaisiin palkkatulon verotusta koskevien säännösten mukaisesti. Verotuksessa palkkana pidetään sellaista tuloa, joka on saatu ennakkoperintälain 13 §:ssä tarkoitetussa työsuhteessa.

Ehdotettu säännös ei koskisi elinkeinotoimintana harjoitettavaa juomapakkausten keräämistä. Laajamittainen juomapakkausten kerääminen saattaisi poikkeuksellisesti kuulua elinkeinotoiminnan tulolähteeseen. Tämä edellyttäisi lähtökohtaisesti työ- tai toimeksiantosuhteessa olevaa henkilökuntaa ja muiden elinkeinotoiminnan tunnusmerkkien täyttymistä. Tällaisessa tilanteessa juomapakkausten keräämisestä kertyneistä panteista saatu tulo verotettaisiin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain säännösten mukaisesti.

Tuloverotuksessa vähennyskelpoisia menoja eivät ole verovapaan tulon hankkimisesta johtuneet menot (tuloverolain 31 §:n 4 momentti). Näin ollen juomapakkausten panteista saadun tulon hankintaan liittyvät menot olisivat tuloverotuksessa vähennyskeltottomia.

92 §. Verovapaat sosiaalietuudet. Pykälän 7 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että säännöksessä viitattaisiin kumotun elatusturvalain (671/1998) sijaan voimassa olevaan elatustukilakiin (580/2008). Muutoksella ei olisi vaikutusta elatustuen verovapauteen.

Pykälän 9 kohta ehdotetaan kumottavaksi, koska maahanmuuttajan erityistuesta annettu laki (1192/2002) on kumottu.

Pykälän 10 kohta ehdotetaan kumottavaksi, koska koulutusrahastosta annettu laki (1306/2002) sekä sitä seuranneet lait, joissa ammattitutkintostipendistä on säädetty, on kumottu.

Pykälän 12 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitattaisiin kumotun ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 39 §:n sijaan ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (531/2017) 102 §:n 1 momenttiin. Muutoksella ei olisi vaikutusta etujen verovapauteen.

Pykälän 15 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitattaisiin kumotun asumistukilain (408/1975) sijaan yleisestä asumistuesta annettuun lakiin (938/2014). Muutoksella ei olisi vaikutusta etujen verovapauteen.

Pykälän 17 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä viitattaisiin kumotun vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/87) sijaan vammais- palvelulakiin (675/2023). Muutoksella ei olisi vaikutusta etujen verovapauteen.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 28 kohta, jossa säädettäisiin lastensuojelulain nojalla myönnettävien taloudellisten etujen verovapaudesta. Säännös koskisi kaikkia lastensuojelulain mukaisia taloudellisia tukia ja etuja, joita hyvinvointialueet maksavat osana niille säädettyä lastensuojelun järjestämistä. Pykälän 27 kohdan lopussa oleva piste muutettaisiin puolipisteeksi.

106 §. Perusvähennys. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 4 265 eurosta 4 400 euroon. Perusvähennys tulisi täysimääräisenä myönnettäväksi päivärahatuloa saavalla 4 400 euron vuosituloilla, palkkatuloa saavalla noin 5 700 euron ja eläketuloa saavalla noin 14 100 euron vuosituloilla. Perusvähennyksen vaikutus ulottuisi päivärahatulon saajalla noin 28 900 euron vuosituloille, palkkatulon saajalla noin 32 500 euron ja eläketulon saajalla noin 32 500 euron vuosituloille.

124 §. Veron määräytyminen. Pykälän 2 momentissa yhteisetuuden tuloveroprosentiksi muutettaisiin 26.

125 §. Työtulovähennys. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin 3 430 eurosta 3 660 euroon. Vähennyksen poistuman tuloajaa ehdotetaan korotettavaksi nykyisestä 35 000 eurosta 38 000 euroon. Vähennys poistuisi edellä mainitulla tavalla puhtaasti ansiotulon 58 200 euroon saakka eikä vähennys enää pieneneisi tämän tuloajan ylittävältä osalta.

7.3 Ennakkoperintälaki

9 §. Ennakkonpidätysvelvollisuus. Pykälään lisättäisiin uusi 6 momentti, jonka mukaan suorituksen maksaja ei olisi velvollinen toimittamaan ennakkonpidätystä työsuhdeoptioon perustuvasta edusta, jos tuloverolain 66 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset veronmaksun lykkäykselle täytyisivät ja suorituksen saaja ilmoittaisi maksajalle vaativansa veronmaksun lykkäystä.

Työnantaja voisi siten jättää ennakkonpidätyksen toimittamatta työsuhdeoptioon perustuvasta edusta, jos tuloverolain 66 §:n edellytykset lykkäykselle täytyisivät ja työnantaja myös ilmoittaisi työnantajalle, että hän tulee vaatimaan veronmaksun lykkäystä. Varsinaista lykkäystä edun saajan tulee kuitenkin aina vaatia Verohallinnolta.

7.4 Laki elinkeinotulon verottamisesta

18 § a. Pykälän 1 momentissa täsmennettäisiin, että sääntelyä sovellettaisiin yhteisöjen, avointen yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden lisäksi yhteisetuuksiin.

7.5 Maatilatalouden tuloverolaki

3 §. Pykälän 4 momentissa täsmennettäisiin, että yhteisöiden, avointen yhtiöiden ja kommandiittiyhtiöiden lisäksi myös yhteisetuuksien korkomenot vähennettäisiin samalla tavalla kuin korkomenot vähennetään elinkeinotoiminnan tulosta laskettaessa.

7.6 Laki verotusmenettelystä

16 §. Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus. Pykälään lisättäisiin uusi 9 momentti, jonka mukaan Oikeusrekisterikeskuksen olisi luovutettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset sakkorekisteriin sisältyvät tiedot rikosvahinkolain 42 §:ssä tarkoitettua rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä siltä osin kuin kyse on ansionmenetykskorvauksen tai elatuksen vähentymisestä saadun korvauksen takaisinperinnästä. Nykyinen 9–15 momentti siirtyisivät 10–16 momentiksi muuttumattomina.

Edellä jaksossa 2.7 kuvatulla tavalla rikosvahinkolakiin lailla 418/2025 tehtyjen muutosten johdosta Valtiokonttorille kuuluneet rikosvahinkokorvausten takaisinperintätehtävät ovat siirtyneet Oikeusrekisterikeskukselle vuoden 2026 alusta lukien. Edellä todetuista syistä verotusmenettelystä annetun lain 3 luvun säännökset ilmoitusvelvollisuudesta eivät lainmuutoksen 418/2025 johdosta ole olleet riittäviä rikosvahinkokorvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamiseksi Verohallinnolle tulorekisterin kautta, vaan Verohallinnon oikeudesta saada Oikeusrekisterikeskukselta verotusta varten sakkorekisteriin sisältyviä tarpeellisia tietoja rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä olisi säädettävä erikseen sakon täytäntöönpanosta annetun lain 49 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaisesti. Verohallinnon tiedonsaantioikeus säädettäisiin Oikeusrekisterikeskuksen tiedonantovelvollisuuden muotoon verotusmenettelystä annetun lain 3 luvun sääntelytekniikan mukaisesti.

Ehdotetussa 9 momentissa säädettäisiin Oikeusrekisterikeskuksen velvollisuudesta luovuttaa Verohallinnolle verotusta varten tarpeellisia sakkorekisteriin sisältyviä tietoja rikosvahinkolain 42 §:ssä tarkoitettua rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä siltä osin kuin kyse on ansionmenetykskorvauksen tai elatuksen vähentymisestä saadun korvauksen takaisinperinnästä. Säännöksessä yksilöitäisiin tiedot takaisinperittävien korvausten laadusta, tietojen luovuttajasta ja saajasta sekä tietojen käyttötarkoituksesta. Säännöksestä ilmenisi nimenomaisesti tietojen luovuttaminen sakkorekisteristä.

Tulorekisteriin tallennettavina tietoina ehdotetun 9 momentin mukaiset tiedot on verotusmenettelystä annetun lain 22 §:n 4 ja 6 momentin nojalla ilmoitettava tulorekisteriin salassapitosäännösten ja muiden tietojen saantia koskevien rajoitusten estämättä. Tiedot tallennettaisiin tulorekisteriin tulotietojärjestelmästä annetun lain 6 §:n 1 momentin sekä 6 §:n 5 momentin 7 kohdan nojalla.

Ehdotetulla säännöksellä palautettaisiin oikeustila rikosvahinkojen johdosta maksettujen ansionmenetykskorvausten ja elatuksen vähentymisestä saatujen korvausten takaisinperintää koskevien tietojen ilmoittamisen osalta siksi, mikä se oli ennen Valtiokonttorille kuuluneiden rikosvahinkokorvausten takaisinperintätehtävien siirtämistä Oikeusrekisterikeskukselle lainmuutoksen 418/2025 myötä.

7.7 Laki tulotietojärjestelmästä

3 §. Määritelmät. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, joka olisi suorituksen maksajan ja etuudenmaksajan määritelmää koskeva soveltamissäännös.

Voimassa olevan 3 §:n 1 kohdan etuudenmaksajan määritelmän mukaan etuudenmaksajalla tarkoitetaan oikeushenkilöä, joka maksaa eläkkeitä, muita etuuksia tai niihin rinnastettavia suorituksia lakiin, yksityisoikeudelliseen sopimussuhteeseen tai tekemäänsä päätökseen perustuen. Suorituksen maksajalla tarkoitetaan laissa voimassa olevan 3 §:n 1 kohdan mukaan muun muassa etuudenmaksajaa. Etuudenmaksajan määritelmän voimassa oleva etuuden maksamiseen

kytkeytyvä sanamuoto ei kata oikeushenkilöä, joka ainoastaan perii takaisin määritelmässä tarkoitettuja etuuksia.

Jotta Oikeusrekisterikeskus voisi tehdä ilmoituksen tulorekisteriin, on tarpeen myös teknisesti täsmentää suorituksen maksajaa ja etuudenmaksajaa koskevien säännösten soveltamista tulotietojärjestelmästä annetun lain 3 §:ssä, jotta lain sääntely kattaisi myös tilanteet, joissa etuuden takaisinperinnästä vastaa valtion viranomainen, joka ei alun perin ole maksanut etuutta. Tällainen asetelma syntyy rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän yhteydessä edellä jaksossa 2.7 kuvatulla tavalla.

Ehdotetun 2 momentin mukaan mitä tässä laissa säädetään suorituksen maksajasta ja etuudenmaksajasta, sovelletaan myös valtion viranomaiseen, joka lakiin, yksityisoikeudelliseen sopimussuhteeseen tai tekemäänsä päätökseen perustuen perii takaisin toisen etuudenmaksajan maksamia eläkkeitä, muita etuuksia tai niihin rinnastettavia suorituksia. Ehdotettu muutos merkitsee, että suorituksen maksajaa ja etuudenmaksajaa koskevia säännöksiä sovellettaisiin myös sellaiseen valtion viranomaiseen, joka ainoastaan perii takaisin etuuksia esimerkiksi tekemäänsä päätökseen perustuen. Nykyisin ehdotettu muutos koskisi rikosvahinkokorvausten takaisinperintää Oikeusrekisterikeskuksen toimesta, mutta sen piiriin voisi yleisesti tulla valtion viranomaisia, jos vastaavan kaltaisia asetelmia tulevaisuudessa syntyy. Selvyyden vuoksi todettakoon, että ehdotettu muutos ei itsessään perusta ilmoittamisvelvollisuutta, vaan etuudenmaksajan ilmoittamisvelvollisuus perustuu tulotietojärjestelmästä annetun lain 6–8 §:ään sekä ilmoittamisvelvollisuuden perusteeseen muussa laissa.

8 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lait tulevat voimaan 1.1.2027. Lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisetuuden ennakoperinnässä lakia sovellettaisiin sen voimaantulosta lähtien.

Tuloverolain 66 §:n 4–7 momenttia sovellettaisiin työsuhdeoptioihin, jotka käytettäisiin lain voimaantulon jälkeen riippumatta siitä, milloin optiot on saatu.

Rikosvahinkokorvausten takaisinperinnän tulorekisteri-ilmoittamista koskevia lakeja sovellettaisiin ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2026 ilmoitettaviin tietoihin. Ehdotetun verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n 9 momentin osalta ehdotetaan siirtymäsäännöksiä. Ensinnäkin ehdotettua momenttia sovellettaisiin ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2026 luovutettaviin tietoihin. Tietojen saaminen verotusta varten tulorekisterin kautta on tarpeen, jotta tiedot voidaan ottaa huomioon vuodelta 2026 toimitettavassa verotuksessa vuoden 2027 aikana.

Toiseksi siirtymäsäännökseksi otettaisiin säännös, jonka mukaan Oikeusrekisterikeskuksen on annettava kalenterivuodelta 2026 ilmoitettavat tiedot tulorekisteriin viimeistään 29.1.2027 eli tammikuun 2027 viimeisenä arkipäivänä. Koska kalenterivuodelta 2026 annettavien tietojen antamiseen ei voitaisi soveltaa tulotietojärjestelmästä annetun lain 12 §:ssä tarkoitettuja tietojen antamiselle asetettuja määräaikoja, olisi määräajoista poikettava ehdotetussa siirtymäsäännöksessä. Kalenterivuodelta 2026 ilmoitettavien tietojen kertaluovutus on perusteltua kohdentaa tammikuuhun 2027, jotta tiedot voidaan ottaa huomioon vuoden 2026 esitäytetyssä veroilmoituksessa. Kolmanneksi säädettäisiin selvyyden vuoksi, että tietojen antamiseen tulorekisteriin sovelletaan muutoin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa ja tulotietojärjestelmästä annetussa laissa säädetään.

9 Suhde muihin esityksiin

Tuloverolain 124 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi myös yhteisöveroprosentin alen-
tamista koskevassa hallituksen esityksessä, jota ei ole vielä annettu. Kyseisessä hallituksen esi-
tyksessä ehdotettu muutos tulee ottaa huomioon tämän hallituksen esityksen käsittelyn yhtey-
dessä.

9.1 Suhde talousarvioesitykseen

Esitys liittyy esitykseen valtion vuoden 2027 talousarvioksi. Ehdotetaan, että se käsitellään ta-
lousarvioesityksen yhteydessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

vuoden 2027 tuloveroasteikosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa määrätään tuloverolain (1535/1992) perusteella valtiolle ansiotulosta suoritettava tulovero progressiivisen tuloveroasteikon mukaan seuraavasti:

Verotettava ansiotulo, euroa	Vero alarajan kohdalla, euroa	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta, %
0	0	12,64
22 700	2 869,28	19
33 600	4 940,28	30,25
41 400	7 299,78	33,25
53 800	11 422,78	37,5

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tuloverolain (1535/1992) 92 §:n 9 ja 10 kohta, sellaisina kuin ne ovat 92 §:n 9 kohta laissa 1360/2002 ja 92 §:n 10 kohta laissa 946/2008,
muutetaan 30 a §, 58 §:n 9 momentti, 66 a §:n 1 momentti, 92 §:n 7, 12, 15, 17 ja 27 kohta, 106 §, 124 §:n 2 momentti ja 125 §:n 2 momentti,
sellaisena kuin niistä ovat 30 a § ja 124 §:n 2 momentti laissa 1323/2016, 58 §:n 9 momentti laissa 1239/2018, 66 a §:n 1 momentti laissa 1071/2020, 92 §:n 7 kohta laissa 1360/2002, 92 §:n 12 ja 15 kohta laissa 946/2008, 92 §:n 27 kohta laissa 1510/2016, 106 § ja 125 §:n 2 momentti 1141/2025, sekä
lisätään 66 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 584/1997, uusi 4–7momentti, lakiin uusi 89 a § sekä 92 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1360/2002, 1273/2004, 528/2005, 770/2005, 1128/2005 946/2008, 1246/2013, 1510/2016, 377/2023 ja 419/2023, uusi 28 kohta seuraavasti:

30 a §

Yrittäjävähennys

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tulona verotettavasta verovuoden elinkeinotoiminnan, maatalouden, metsätalouden ja porotalouden tulosta vähennetään yrittäjävähennyksenä 5,5 prosenttia siltä osin kuin kyse on:

- 1) 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua verotusyhtymän osakkaan puhtaasta tulosta, josta on vähennetty aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä;
- 2) 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua osuudesta elinkeinoyhtymän elinkeinotuloon tai 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua osuudesta elinkeinoyhtymän maatalouden tuloon, josta on vähennetty 16 §:n 3 momentissa tarkoitettua verovapaata osingot;
- 3) 16 a §:ssä tarkoitettua osuudesta ulkomaisen yhtymän ja eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden tuloon, josta on vähennetty osakkaan osuus yhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden aikaisempien verovuosien tappioihin;
- 4) 30 §:n 1 momentissa tarkoitettua jaettavasta yritystulosta;
- 5) 44 §:n 2 momentissa tarkoitettua porotalouden puhtaasta tuotosta;
- 6) maatilana pidettävältä kiinteistöltä saadusta 43 §:ssä tarkoitettua pääomatulosta, josta on vähennetty 55 ja 56 §:ssä tarkoitettua vähennykset sekä 111 §:ssä tarkoitettu menovaraus.

58 §

Korkomenot

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisöjen, elinkeinoyhtymien ja yhteisetuuksien korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

Työsuhteeseen perustuva osakeanti

Jos verovelvollinen saa tai hankkii 3 momentissa tarkoitetun työsuhdeoption perusteella muun osakeyhtiön kuin 33 a §:ssä tarkoitetun julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita, optioiden käyttövuonna maksettavaksi määrättävä vero voidaan 5 momentissa säädettyjen edellytysten täyttyessä lykätä maksettavaksi osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa. Tällöin edun perusteella määräytyväksi veroksi katsotaan se osuus verovuoden ansiotuloista menevästä verosta, joka vastaa työsuhdeoption perusteella määräytyvän tulon osuutta verovuoden veronalaisista ansiotuloista. Veronmaksun lykkäys koskee työsuhdeoptiotulosta maksettavaksi määrättäviä verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja veroja sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua lähdeveroa ja ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettua palkkatulon lähdeveroa.

Edellä 4 momentissa tarkoitettu veronmaksun lykkäys myönnetään, jos:

- 1) verovelvollinen vaatii veronmaksun lykkäystä ennen optioiden käyttövuoden verotuksen päättymistä,
- 2) option käyttöaika on alkanut aikaisintaan 24 kuukauden kuluttua optioiden myöntämisestä,
- 3) option kohdeyhtiö harjoittaa option käyttöhetkellä elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua elinkeinotoimintaa ja
- 4) option kohdeyhtiön omaisuus muodostuu option käyttöhetkellä pääosin muusta kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettua omaisuudesta viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella laskettuna.

Lykätty vero määrätään kannettavaksi osakekohtaisesti viimeistään tuloverolaissa tarkoitetun osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa lisäämällä vero verovuoden ansiotuloista maksettavaksi määrättäviin veroihin. Osakkeet katsotaan luovutetuksi myös niiden siirtyessä perintönä tai lahjana. Verovelvollisen on vuosittain ilmoitettava Verohallinnolle ennen verotuksen päättymistä, onko osakkeita luovutettu tai haluaako hän keskeyttää veronmaksun lykkäyksen. Jos verovelvollinen ei tee edellä mainittua ilmoitusta, katsotaan osakkeet luovutetuksi.

Verolle ei määrätä viivästyskorkoa veronmaksun lykkäyksen ajalta. Lykättyyn veroon sovelletaan ansiotuloverojen viivästysseuraamuksia koskevia säännöksiä lykkäyksen päättymisvuoden verotuksesta alkaen. Lykätyn veron vanhentumisaika alkaa lykkäyksen päättymisvuoden verotuksen päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Työsuhteeseen perustuva osakeanti muussa kuin julkisesti noteeratussa osakeyhtiössä

Verovelvollisen merkittävä työsuhteeseen perustuvassa osakeannissa muun osakeyhtiön kuin 33 a §:ssä tarkoitetun julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita veronalaista ansiotuloa muodostuu vain siltä osin kuin merkintähinta alittaa ennen osakeannin merkintäajan alkamista viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 9 §:n mukaisesti yhtiön osakkeelle lasketun matemaattisen arvon. Edellytyksenä on, että etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä. Tätä momenttia ei sovelleta siltä osin kuin verovelvollisen, hänen perheenjäsenensä tai heidän yhdessä omistamansa osuus suoraan tai välillisesti ylittää kymmenen prosenttia yhtiön osakkeista tai vastaavan osuuden yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Tätä momenttia ei sovelleta yhtiön hallituksen eikä hallintoneuvoston jäsenen, joka ei ole työsuhteessa yhtiöön ja ei saa työstään ennakkoperintälain (1118/1996) 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua palkkaa.

89 a §

Juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo

Juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo ei ole veronalaista tuloa.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

7) elatustukilain (580/2008) mukainen elatustuki;

12) ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (531/2017) 102 §:n 1 momentissa tarkoitetut oppisopimuskoulutuksessa olevan oppilaan valtion varoista saamat taloudelliset edut;

15) yleisestä asumistuesta annetun lain (938/2014) ja eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain (571/2007) mukainen asumistuki sekä opintotukilain (65/1994) mukainen asumislisä;

17) vammaispalvelulaissa (675/2023) tarkoitetut edut;

27) kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta annetun lain (746/2011) mukainen vastaanottoraha ja käyttöraha;

28) lastensuojelulain (417/2007) nojalla myönnettävät taloudelliset edut.

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 400 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puh-taan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen mää-rän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suori-tetaan veroa 34 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*). Yhteisön tuloveropro-sentti on 20. Yhteisyyden tuloveroprosentti on 26. Yhteisöjen ja yhteisyyksien veron jakau-tumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilityslaissa.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 660 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 38 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 38 000 euroa ylittävältä osalta puhtaan ansiotulon 58 200 euroon saakka. Vähennyksen määrä ei pienene puhtaan ansiotulon 58 200 euroa ylittävältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteisetuuden ennakkoperinnässä lakia sovelletaan sen voimaantulosta lähtien.

3.

Laki

ennakkoperintälain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ennakkoperintälain (1118/1996) 9 §:ään siitä lailla 1252/2013 kumotun 6 momentin tilalle, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1499/2011, uusi 6 momentti seuraavasti:

9 §

Ennakonpidätysvelvollisuus

Suorituksen maksaja ei ole velvollinen toimittamaan ennakonpidätystä työsuhdeoptioon perustuvasta edusta, jos tuloverolain 66 §:n 5 momentissa säädetty edellytykset veronmaksun lykkäykselle täyttyvät ja suorituksen saaja ilmoittaa maksajalle vaativansa veronmaksun lykkäystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

4.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 18 a §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa 1237/2018, seuraavasti:

18 a §

Yhteisön, avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön ja yhteisetuuden 18 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetut korot ovat vähennyskelpoisia tässä pykälässä säädetyllä tavalla, jollei 18 b §:ssä toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 3 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on laissa 1238/2018, seuraavasti:

3 §

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisön, avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön ja yhteisetuuden korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 520/2010, 994/2012, 1547/2015, 229/2019, 733/2019, 624/2021, 379/2025 ja 1142/2025, uusi 9 momentti, jolloin nykyinen 9–15 momentti siirtyvät 10–16 momentiksi, seuraavasti:

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Oikeusrekisterikeskuksen on luovutettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset sakko-
rekisteriin sisältyvät tiedot rikosvahinkolain (1204/2005) 42 §:ssä tarkoitetusta rikosvahinko-
korvausten takaisinperinnästä siltä osin kuin kyse on ansionmenetykskorvauksen tai elatuksen
vähentymisestä saadun korvauksen takaisinperinnästä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 16 §:n 9 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2026 luovutetta-
viin tietoihin. Oikeusrekisterikeskuksen on annettava kalenterivuodelta 2026 ilmoitettavat tie-
dot tulorekisteriin viimeistään 29 päivänä tammikuuta 2027. Tietojen antamiseen tulorekisteriin
sovelletaan muutoin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa ja tulotietojärjestelmästä
annetussa laissa säädetään.

7.

Laki

tulotietojärjestelmästä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään tulotietojärjestelmästä annetun lain (53/2018) 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 176/2019, uusi 2 momentti seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Mitä tässä laissa säädetään suorituksen maksajasta ja etuudenmaksajasta, sovelletaan myös valtion viranomaiseen, joka lakiin, yksityisoikeudelliseen sopimussuhteeseen tai tekemäänsä päätökseen perustuen perii takaisin toisen etuudenmaksajan maksamia eläkkeitä, muita etuuksia tai niihin rinnastettavia suorituksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä x.x.20xx

Pääministeri

Etunimi Sukunimi

..ministeri Etunimi Sukunimi

2.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tuloverolain (1535/1992) 92 §:n 9 ja 10 kohta, sellaisina kuin ne ovat 92 §:n 9 kohta laissa 1360/2002 ja 92 §:n 10 kohta laissa 946/2008,
muutetaan 30 a §, 58 §:n 9 momentti, 66 a §:n 1 momentti, 92 §:n 7, 12, 15, 17 ja 27 kohta, 106 §, 124 §:n 2 momentti ja 125 §:n 2 momentti,
sellaisena kuin niistä ovat 30 a § ja 124 §:n 2 momentti laissa 1323/2016, 58 §:n 9 momentti laissa 1239/2018, 66 a §:n 1 momentti laissa 1071/2020, 92 §:n 7 kohta laissa 1360/2002, 92 §:n 12 ja 15 kohta laissa 946/2008, 92 §:n 27 kohta laissa 1510/2016, 106 § ja 125 §:n 2 momentti 1141/2025, sekä
lisätään 66 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 584/1997, uusi 4–7momentti, lakiin uusi 89 a § sekä 92 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1360/2002, 1273/2004, 528/2005, 770/2005, 1128/2005 946/2008, 1246/2013, 1510/2016, 377/2023 ja 419/2023, uusi 28 kohta seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

30 a §

30 a §

Yrittäjävähennys

Yrittäjävähennys

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tuloa verotettavasta verovuoden elinkeinotoiminnan, maatalouden, metsätalouden ja porotalouden tulosta vähennetään yrittäjävähennyksenä viisi prosenttia siltä osin kuin kyse on:

1) 15 §:n 2 momentissa tarkoitettusta verotusyhtymän osakkaan puhtaasta tulosta, josta on vähennetty aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä;

2) 16 §:n 1 momentissa tarkoitettusta osuudesta elinkeinoyhtymän elinkeinotuloon tai 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua osuudesta elinkeinoyhtymän maatalouden tuloon, josta on vähennetty 16 §:n 3 momentissa tarkoitettavat verovapaat osingot;

3) 16 a §:ssä tarkoitettua osuudesta ulkomaisen yhtymän ja eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän elinkeinotoiminnan tai

Luonnollisen henkilön ja kuolinpesän tuloa verotettavasta verovuoden elinkeinotoiminnan, maatalouden, metsätalouden ja porotalouden tulosta vähennetään yrittäjävähennyksenä 5,5 prosenttia siltä osin kuin kyse on:

1) 15 §:n 2 momentissa tarkoitettua verotusyhtymän osakkaan puhtaasta tulosta, josta on vähennetty aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut osakkaan maatalouden tappiot yhtymästä;

2) 16 §:n 1 momentissa tarkoitettua osuudesta elinkeinoyhtymän elinkeinotuloon tai 16 §:n 2 momentissa tarkoitettua osuudesta elinkeinoyhtymän maatalouden tuloon, josta on vähennetty 16 §:n 3 momentissa tarkoitettavat verovapaat osingot;

3) 16 a §:ssä tarkoitettua osuudesta ulkomaisen yhtymän ja eurooppalaisen taloudellisen etuyhtymän elinkeinotoiminnan tai

Voimassa oleva laki

maatalouden tuloon, josta on vähennetty osakkaan osuus yhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden aikaisempien verovuosien tappioihin;

4) 30 §:n 1 momentissa tarkoitettu jaettava yritystulosta;

5) 44 §:n 2 momentissa tarkoitettu porotalouden puhtaasta tuotosta;

6) maatilana pidettävältä kiinteistöltä saadusta 43 §:ssä tarkoitettu pääomatulosta, josta on vähennetty 55 ja 56 §:ssä tarkoitettu vähennykset sekä 111 §:ssä tarkoitettu menovaraus.

58 §

Korkomenot

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisöjen ja elinkeinoyhtymien korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

66 §

Työsuhteeseen perustuva osakeanti

Ehdotus

maatalouden tuloon, josta on vähennetty osakkaan osuus yhtymän elinkeinotoiminnan tai maatalouden aikaisempien verovuosien tappioihin;

4) 30 §:n 1 momentissa tarkoitettu jaettava yritystulosta;

5) 44 §:n 2 momentissa tarkoitettu porotalouden puhtaasta tuotosta;

6) maatilana pidettävältä kiinteistöltä saadusta 43 §:ssä tarkoitettu pääomatulosta, josta on vähennetty 55 ja 56 §:ssä tarkoitettu vähennykset sekä 111 §:ssä tarkoitettu menovaraus.

58 §

Korkomenot

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisöjen, elinkeinoyhtymien ja yhteisötuksien korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

66 §

Työsuhteeseen perustuva osakeanti

Jos verovelvollinen saa tai hankkii 3 momentissa tarkoitettua työsuhdeoptiota perusteella muun osakeyhtiön kuin 33 a §:ssä tarkoitettua julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita, optioiden käyttövuonna maksettavaksi määrättävä vero voidaan 5 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä lykätä maksettavaksi osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa. Tällöin edun perusteella määräytyväksi veroksi katsotaan se osuus verovuoden ansiotuloista menevästä verosta, joka vastaa työsuhdeoptiota perusteella määräytyvän tulon osuutta verovuoden veronalaisista ansio- tuloista. Veronmaksun lykkäys koskee työsuhdeoptiotulosta maksettavaksi määrättäviä verotusmenettelyä annettussa laissa tarkoitettuja veroja sekä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettussa laissa tarkoitettua lähdeveroa ja ulkomailta tulevan

palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa tarkoitettua palkkatulon lähdeveroa.

Edellä 4 momentissa tarkoitettu veronmaksun lykkäys myönnetään, jos:

1) verovelvollinen vaatii veronmaksun lykkäystä ennen optioiden käyttövuoden verotuksen päättymistä,

2) option käyttöaika on alkanut aikaisintaan 24 kuukauden kuluttua optioiden myöntämisestä,

3) option kohdeyhtiö harjoittaa option käyttöhetkellä elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettua elinkeinotoimintaa ja

4) option kohdeyhtiön omaisuus muodostuu option käyttöhetkellä pääosin muusta kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 12 a §:ssä tarkoitettua omaisuudesta viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella lasketuna.

Lykätty vero määrätään kannettavaksi osakekohtaisesti viimeistään tuloverolaissa tarkoitettujen osakkeiden luovutusvuoden verotuksessa lisäämällä vero verovuoden ansiotuloista maksettavaksi määrättäviin veroihin. Osakkeet katsotaan luovutetuksi myös niiden siirtyessä perintönä tai lahjana. Verovelvollisen on vuosittain ilmoitettava Verohallinnolle ennen verotuksen päättymistä, onko osakkeita luovutettu tai haluaako hän keskeyttää veronmaksun lykkäyksen. Jos verovelvollinen ei tee edellä mainittua ilmoitusta, katsotaan osakkeet luovutetuksi.

Verolle ei määrätä viivästyskorkoa veronmaksun lykkäyksen ajalta. Lykättyyn veroon sovelletaan ansiotuloverojen viivästysseurauksia koskevia säännöksiä lykkäyksen päättymisvuoden verotuksesta alkaen. Lykätyn veron vanhentumisaika alkaa lykkäyksen päättymisvuoden verotuksen päättymistä seuraavan kalenterivuoden alusta.

66 a §

Työsuhteeseen perustuva osakeanti muussa kuin julkisesti noteeratussa osakeyhtiössä

Verovelvollisen merkityksessä työsuhteeseen perustuvassa osakeannissa *työnantajanaan*

66 a §

Työsuhteeseen perustuva osakeanti muussa kuin julkisesti noteeratussa osakeyhtiössä

Verovelvollisen merkityksessä työsuhteeseen perustuvassa osakeannissa *muun osakeyhtiön*

toimivan muun osakeyhtiön kuin 33 a §:ssä tarkoitetun julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita veronalaista ansiotuloa muodostuu vain siltä osin kuin merkintähinta alittaa ennen osakeannin merkintäajan alkamista viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 9 §:n mukaisesti yhtiön osakkeelle lasketun matemaattisen arvon. Edellytyksenä on, että etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä. Tätä momenttia ei sovelleta siltä osin kuin verovelvollisen, hänen perheenjäsenensä tai heidän yhdessä omistamansa osuus suoraan tai välillisesti ylittää kymmenen prosenttia yhtiön osakkeista tai vastaavan osuuden yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Tätä momenttia ei sovelleta yhtiön hallituksen eikä hallintoneuvoston jäseneneen, joka ei ole työsuhteessa yhtiöön ja ei saa työstään ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua palkkaa.

kuin 33 a §:ssä tarkoitetun julkisesti noteeratun osakeyhtiön osakkeita veronalaista ansiotuloa muodostuu vain siltä osin kuin merkintähinta alittaa ennen osakeannin merkintäajan alkamista viimeksi vahvistetun tilinpäätöksen perusteella varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain 9 §:n mukaisesti yhtiön osakkeelle lasketun matemaattisen arvon. Edellytyksenä on, että etu on henkilöstön enemmistön käytettävissä. Tätä momenttia ei sovelleta siltä osin kuin verovelvollisen, hänen perheenjäsenensä tai heidän yhdessä omistamansa osuus suoraan tai välillisesti ylittää kymmenen prosenttia yhtiön osakkeista tai vastaavan osuuden yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Tätä momenttia ei sovelleta yhtiön hallituksen eikä hallintoneuvoston jäseneneen, joka ei ole työsuhteessa yhtiöön ja ei saa työstään ennakoperintälain (1118/1996) 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua palkkaa.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

7) elatusturvalain (671/1998) mukainen elatustuki;

9) maahanmuuttajan erityistuesta annetun lain (1192/2002) mukainen erityistuki;
10) Koulutusrahastosta annetun lain (1306/2002) mukainen ammattitutkintostipendi;

12) ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (630/1998) 39 §:ssä tarkoitettut

89 a §

Juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo

Juomapakkausten kerääjän panteista saama tulo ei ole veronalaista tuloa.

92 §

Verovapaat sosiaalietuudet

Veronalaista tuloa eivät ole:

7) elatustukilain (580/2008) mukainen elatustuki;

(kumotaan)

(kumotaan)

12) ammatillisesta koulutuksesta annetun lain (531/2017) 102 §:n 1 momentissa

Voimassa oleva laki

oppisopimuskoulutuksessa olevan oppilaan valtion varoista saamat taloudelliset edut;

15) asumistukilain (408/1975) ja eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain (571/2007) mukainen asumistuki sekä opintotukilain (65/1994) mukainen asumislisä;

17) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetussa laissa (380/87) tarkoitetut edut;

27) kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta annetun lain (746/2011) mukainen vastaanottoraha ja käyttöraha.

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 265 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*). Yhteisön tuloveroprosentti on 20. Yhteisöiden tuloveroprosentti on 26,5. Yhteisöjen ja

Ehdotus

tarkoitettujen oppisopimuskoulutuksessa olevan oppilaan valtion varoista saamat taloudelliset edut;

15) yleisestä asumistuesta annetun lain (938/2014) ja eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain (571/2007) mukainen asumistuki sekä opintotukilain (65/1994) mukainen asumislisä;

17) *vammaispalvelulaissa* (675/2023) tarkoitetut edut;

27) kansainvälistä suojelua hakevan vastaanotosta sekä ihmiskaupan uhrin tunnistamisesta ja auttamisesta annetun lain (746/2011) mukainen vastaanottoraha ja käyttöraha;

28) *lastensuojelulain* (417/2007) nojalla myönnettävät taloudelliset edut.

106 §

Perusvähennys

Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön puhdas ansiotulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 4 400 euron määrää suurempi, siitä on vähennettävä tämän tulon määrä. Jos puhtaan ansiotulon määrä mainittujen vähennysten jälkeen ylittää täyden perusvähennyksen määrän, vähennystä pienennetään 18 prosentilla yli menevän tulon määrästä.

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulosta suoritetaan tuloveroa 30 prosenttia (*pääomatulon tuloveroprosentti*). Siltä osin kuin verovelvollisen verotettavan pääomatulon määrä ylittää 30 000 euroa, pääomatulosta suoritetaan veroa 34 prosenttia (*pääomatulon korotettu tuloveroprosentti*). Yhteisön tuloveroprosentti on 20. Yhteisöiden tuloveroprosentti on 26. Yhteisöiden ja

Voimassa oleva laki

yhteiseteuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilitys-laissa.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 430 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 35 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 35 000 euroa ylittäväältä osalta puhtaan ansiotulon 50 550 euroon saakka. Vähennyksen määrä ei pienene puhtaan ansiotulon 50 550 euroa ylittäväältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Ehdotus

yhteiseteuksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilitys-laissa.

125 §

Työtulovähennys

Vähennys on 18 prosenttia 1 momentissa tarkoitettujen tulojen määrästä. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3 660 euroa. Verovelvollisen puhtaan ansiotulon ylittäessä 38 000 euroa vähennyksen määrä pienenee 2 prosentilla puhtaan ansiotulon 38 000 euroa ylittäväältä osalta puhtaan ansiotulon 58 200 euroon saakka. Vähennyksen määrä ei pienene puhtaan ansiotulon 58 200 euroa ylittäväältä osalta. Vähennys tehdään ennen muita tuloverosta tehtäviä vähennyksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa. Yhteiseteuden ennakkoperinnässä lakia sovelletaan sen voimaantulosta lähtien.

3.

Laki

ennakkoperintälain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ennakkoperintälain (1118/1996) 9 §:ään siitä lailla 1252/2013 kumotun 6 momentin tilalle, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1499/2011, uusi 6 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

9 §

9 §

Ennakonpidätysvelvollisuus

Ennakonpidätysvelvollisuus

Suorituksen maksaja ei ole velvollinen toimittamaan ennakonpidätystä työsuhdeoptioon perustuvasta edusta, jos tuloverolain 66 §:n 5 momentissa säädetyt edellytykset veronmaksun lykkäykselle täyttyvät ja suorituksen saaja ilmoittaa maksajalle vaativansa veronmaksun lykkäystä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

4.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 18 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 18 a §:n 1 momentti sellaisena kuin se on laissa 1237/2018, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 a §

Yhteisön, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön 18 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut korot ovat vähennyskelpoisia tässä pykälässä säädetyllä tavalla, jollei 18 b §:ssä toisin säädetä.

18 a §

Yhteisön, avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön *ja yhteisyyden* 18 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettut korot ovat vähennyskelpoisia tässä pykälässä säädetyllä tavalla, jollei 18 b §:ssä toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa.

5.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) 3 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on laissa 1238/2018, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisön, avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

3 §

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen yhteisön, avoimen yhtiön, kommandiittiyhtiön *ja yhteisetuuden* korkomenot vähennetään siten kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 18 a ja 18 b §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2027 toimitettavassa verotuksessa.

6.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 16 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 16 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 520/2010, 994/2012, 1547/2015, 229/2019, 733/2019, 624/2021, 379/2025 ja 1142/2025, uusi 9 momentti, jolloin nykyinen 9–15 momentti siirtyvät 10–16 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

16 §

16 §

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Meno- ja vähennystietoja koskeva sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sijoituspalvelulaissa tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajan, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitetun luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, sijoitusrahastolaissa (213/2019) tarkoitetun rahastoyhtiön, ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevan sivuliikkeen ja sellaisen ulkomaisen rahastoyhtiön, joka hoitaa Suomeen perustettua sijoitusrahastoa, sekä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitetun vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja sellaisen ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan, joka hoitaa Suomeen perustettua vaihtoehtorahastoa, on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset

Oikeusrekisterikeskuksen on luovutettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset sakkorekisteriin sisältyvät tiedot rikosvahinkolain (1204/2005) 42 §:ssä tarkoitetusta rikosvahinkokorvausten takaisinperinnästä siltä osin kuin kyse on ansionmenetykskorvauksen tai elatuksen vähentymisestä saadun korvauksen takaisinperinnästä.

Sijoituspalvelulaissa tarkoitetun sijoituspalveluyrityksen ja ulkomaisen sijoituspalveluyrityksen sivuliikkeen, arvo-osuusjärjestelmästä ja selvitystoiminnasta annetussa laissa tarkoitetun arvopaperikeskuksen ja tilinhoitajan, luottolaitostoiminnasta annetussa laissa (610/2014) tarkoitetun luottolaitoksen ja ulkomaisen luottolaitoksen sivuliikkeen, sijoitusrahastolaissa (213/2019) tarkoitetun rahastoyhtiön, ulkomaisen rahastoyhtiön Suomessa olevan sivuliikkeen ja sellaisen ulkomaisen rahastoyhtiön, joka hoitaa Suomeen perustettua sijoitusrahastoa, sekä vaihtoehtorahastojen hoitajista annetussa laissa (162/2014) tarkoitetun vaihtoehtorahastojen hoitajan, ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan Suomessa olevan sivuliikkeen ja sellaisen ETA-vaihtoehtorahastojen hoitajan, joka hoitaa Suomeen perustettua vaihtoehtorahastoa, on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset

tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhennyksistä.

Kunnan, kuntayhtymän, hyvinvointialueen ja hyvinvointiyhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

Sijoitustoiminnan verohuojennuksesta verovuosina 2013–2015 annetun lain (993/2012) mukaisen sijoituksen vastaanottaneen kohdeyhtiön on annettava sijoituksesta Verohallinnolle vuosi-ilmoitus. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

Yliopiston ja korkeakoulun on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen tekemästä tuloverolain (1535/1992) 98 a §:ssä tarkoitettua vähennyskelpoisesta lahjoituksesta.

Vakuutuslaitoksen sekä ulkomaisen vakuutuslaitoksen edustajan tai välittäjän on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot tuloverolain 35 ja 35 b §:ssä tarkoitettua säästöhenkivakuutuksen, kapitalisaatiosopimuksen ja määräaikaisen eläkevakuutuksen tappiosta.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

tiedot omaisuuden hoidosta tai säilyttämisestä perimistään maksuista.

Kansaneläkelaitoksen on toimitettava Verohallinnolle opintolainavähennyksen myöntämistä varten tarpeelliset tiedot opintolainavähennykseen oikeutetuista verovelvollisista, vähennykseen oikeuttavan tutkinnon suorittamisvuodesta, opintolainavähennyksen enimmäismäärästä sekä vähennykseen oikeutettujen verovelvollisten opintolainan lyhennyksistä.

Kunnan, kuntayhtymän, hyvinvointialueen ja hyvinvointiyhtymän, joka perii maksamistaan palkkioista tuloverolain 31 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettuja luottamushenkilömaksuja, on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot perimistään luottamushenkilömaksuista. Luottamushenkilömaksun saajan on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot niistä luottamushenkilömaksuista, jotka verovelvollinen on itse suoraan maksanut luottamushenkilömaksun saajalle.

Sijoitustoiminnan verohuojennuksesta verovuosina 2013–2015 annetun lain (993/2012) mukaisen sijoituksen vastaanottaneen kohdeyhtiön on annettava sijoituksesta Verohallinnolle vuosi-ilmoitus. Verohallinto antaa tarkemmat määräykset annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta.

Yliopiston ja korkeakoulun on toimitettava Verohallinnolle verotusta varten tarpeelliset tiedot verovelvollisen tekemästä tuloverolain (1535/1992) 98 a §:ssä tarkoitettua vähennyskelpoisesta lahjoituksesta.

Vakuutuslaitoksen sekä ulkomaisen vakuutuslaitoksen edustajan tai välittäjän on toimitettava Verohallinnolle tarpeelliset tiedot tuloverolain 35 ja 35 b §:ssä tarkoitettua säästöhenkivakuutuksen, kapitalisaatiosopimuksen ja määräaikaisen eläkevakuutuksen tappiosta.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lain 16 §:n 9 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2026

Voimassa oleva laki

Ehdotus

luovutettaviin tietoihin. Oikeusrekisterikeskuksen on annettava kalenterivuodelta 2026 ilmoitettavat tiedot tulorekisteriin viimeistään 29 päivänä tammikuuta 2027. Tietojen antamiseen tulorekisteriin sovelletaan muutoin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa ja tulotietojärjestelmästä annetussa laissa säädetään.

7.

Laki

tulotietojärjestelmästä annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään tulotietojärjestelmästä annetun lain (53/2018) 3 §:ään, sellaisena kuin se on laissa
176/2019, uusi 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 §

3 §

Määritelmät

Määritelmät

Mitä tässä laissa säädetään suorituksen maksajasta ja etuudenmaksajasta, sovelletaan myös valtion viranomaiseen, joka lakiin, yksityisoikeudelliseen sopimussuhteeseen tai tekemäänsä päätökseen perustuen perii takaisin toisen etuudenmaksajan maksamia eläkejä, muita etuuksia tai niihin rinnastettavia suorituksia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20
